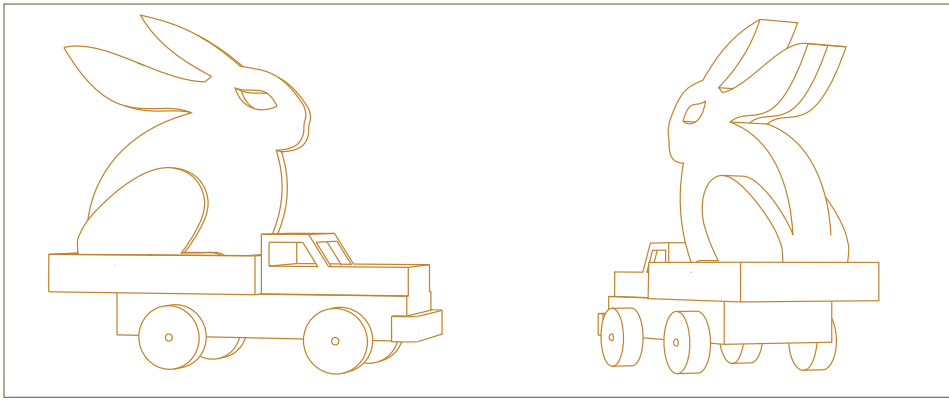

- tentoonstellingen
- aankopen/opdrachten
- schetsopdrachten
- illustraties
- foto's
- concepten
- cv

André Boone

"Traffic", sketch plan for Lujiazui Harbor, 2016

Tien konijn gaat op reis

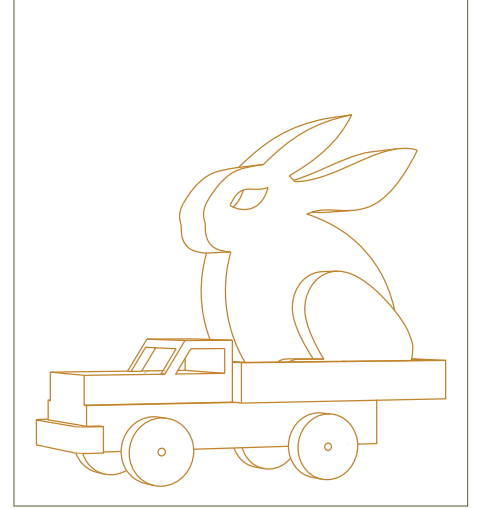
Ver weg of dichtbij. Graag in een avontuurlijke omgeving maar wel vertrouwd. Zoals van horen zeggen, of van de film, een boek of van tv. En de bestemming moet zo snel mogelijk bereikt worden. Een huis op wielen. Een caravan. Of een camper. En koppel hieraan een vliegtuig. Dan maak je een vervoermiddel. Een wensdroom, zo denkt Tien Konijn.

In het beeld zit Tien Konijn bovenop de caravan en vliegt, voortgetrokken door een vliegtuig, naar het firmament. Veel verder dan het ijzerdraadje waaraan het beeld hangt zal het niet komen. Het moge duidelijk zijn: de gewenste bestem-

ming zal nooit bereikt worden...of?

In de ruimte waarin het beeld hangt, staat op de achtergrond een schakelkast. Die werkt ook niet. De techniek laat op velerlei manieren zien dat het functionele ervan af is.

Wat kan ik hier tegenover stellen? Wat is er voorhanden?... Verbeelding. Hiermee draai ik aan de knoppen. Ik stel de schakelkasten weer in werking. Tien Konijn verkiest de virtuele wereld. Rondreizen zonder misselijkheid en zonder oorsuizen. Nu vliegt hij moeiteloos van uit deze ruimte naar Mexico of Münsterland.

"Tien konijn gaat op reis", materiaal hout, verf en lood, afm. 140 x 38 x 55 cm, tijdens de tentoonstelling in het Startion, Hengelo 2016

De zalm van Lugh

De Zalm van Lugh tijdens de tentoonstelling Beeldenexpo 11Xsolo in de Hortus Botanicus in Haren, 2016

De Zalm van Lugh is een verticale vis met uitgestoken arm. De richting die de hand met de duidelijk opgeheven duim en wijsvinger laat zien is kennis. Op de duim draait een "windmolen" alle kanten op, alsof het wil zeggen dat kennis niet statisch is maar altijd in beweging.

Hoe zit dat?

Het beeld "De Zalm van Lugh" gaat over Lugh, de boodschapper tussen de mensen en de goden. Het is een oud-Keltisch verhaal over Lugh als leerling van een wijze. De wijze wist dat Loci, de god van de listen zichzelf had veranderd

in een zalm. Als je de zalm wist te vangen en je at het achtereen volgens op dan nam je alle kennis tot je en was je de alwetende.

Lugh kreeg de opdracht om de zalm te vangen en daarna te bakken. Tijdens het bakken van de vermomde god Loci spatte vet uit de pan op de duim van Lugh. Door de pijn stak Lugh de duim in zijn mond en toen...wist hij alles. Je zou kunnen zeggen hier wordt ongelogen de waarheid uit de duim gezogen.

De Zalm van Lugh tijdens Kunst op Stapel in Boxtel, 2017

Het Pooltje heeft een schaar om mee te denken

Een 3d geprint model op schaal 1:12.

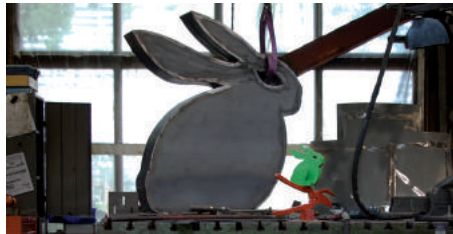
De schaar is rondom gelast maar nog niet afgewerkt.

Het beeld is afgewerkt met strakke (scherpe) hoeken.

De vormen uit 4 en 6 mm dik cortenstaal zijn uitgesneden.

Eerste fase van het Pooltje op de voorgrond schaalmodel.

De sokkel, het vierkant loopt over in een cirkel.

De titel "Het Pooltje heeft een schaar om mee te denken" verwijst naar de techniek die het bedrijf, Circulus-Berkel, nodig heeft voor het verwezenlijken van haar visie voor een circulaire economie. De techniekfilosofie beschrijft techniek o.a. als een verlengstuk van ons lichaam, als een uitbereiding van de zintuigen en het vergroten van zijn/haar kennis.

Het beeld "Het Pooltje heeft een schaar om mee te denken" bestaat uit een vierkant overlopend in een cirkel, de sokkel, een snoeischaar en een konijn. De afmetingen zijn hoogte ± 240 x lengte 240 x breedte 132 centimeters. Het wordt gemaakt uit cortenstaal. Het konijn wordt bosgroen geschilderd.

Het vierkant en de cirkel

Het hergebruik van ons afval zegt naar mijn idee veel over onze leefomgeving. De aarde waarop wij leven zullen we met de nodige zorgvuldigheid moeten verzorgen. Een van de voorwaarden voor een gezond milieu is samenwerking. Deze samenwerking visualiseer ik met het vierkant en de cirkel. De Chinese mythologie associeert het vierkant met de aarde en de cirkel met de hemel. De meetkundige vorm die ik hier voor kies, het vierkant loopt over in de cirkel en andersom komt overeen met het logo van Circulus-Berkel. Alleen wordt in de brochure gesproken over een bladvorm. Ik heb er een massieve sokkel van gemaakt waarop de andere vormen van het beeld zijn gefundeerd.

De snoeischaar

Ik herinner mij de enorme "vuilnisbelt" in de nabijheid van Vlaardingen. Honderden, misschien wel duizenden meeuwen hadden hier hun nieuwe biotoop gevonden. Jarenlang is alles wat wij als afval beschouwden bijna achteloos weggegooid. Tegenwoordig wordt het in samenwerking met de bewoners verzameld, verwerkt Het pooltje heeft een schaar om mee te denken verwerkt en wordt het grondstof voor nieuwe producten. In het ontwerp krijgt de snoeischaar een nieuwe bestemming. Dit gereedschap levert (snoei) afval. Het wordt afval, ik heb de veer van de snoeischaar weggelaten hierdoor is ze niet goed bruikbaar. Het materiaal waarvan het is gemaakt, cortenstaal, kan worden hergebruikt. De snoeischaar is ook een verlengstuk van ons lichaam. Het maakt het mogelijk om met het gereedschap in de handen werkzaamheden te verrichten die met de blote handen niet zijn te verwezenlijken, het snoeien van de rozenstruiken. Wat overblijft, is het snoeiafval. Het transport zorgt ervoor

dat het op de plek van verwerking komt. Hier wordt het gecomponeerd of Circulus-Berkel laat GFT vergisten zodat het nieuwe energie oplevert. Met de technologische ontwikkelingen/kennis is het streven naar een circulaire economie, waarin afval geschiedenis wordt en grondstoffen de toekomst, geen utopisch verlangen. Dit wil ik benadrukken door een stuk gereedschap uit te vergroten en terug te laten brengen door het Pooltje.

Het pooltje

Om de inwoners van het verzorgingsgebied te betrekken bij een leefbaar en schoner milieu is het belangrijk de mensen te motiveren en te verleiden. De populaire cultuur heb ik daarbij als uitgangspunt genomen. In het beeld heb ik zowel de snoeischaar als het konijn uitvergroet. In verhalen zoals "Lang heeft het konijn de lach gezocht" van Paul van Ostaijen, in de beeldende kunst "Madonna met het konijn" van Titiaan of films over Bugs Bunny of Roger Rabbit is het konijn te zien, te horen of te lezen. Het dier in het beeld is het gecultiveerde "Pooltje". Het konijntje wordt als gezelschaps- en knuffeldiertje gehouden. Een knuffel die empathie oproept maar ook een groot voorbeeld kan zijn. Ze zijn van nature namelijk

Het konijn, het Pooltje, is groen gespoten.

Het beeld wordt door het personeel van Circulus Berkel onthuld.

....En met applaus in ontvangst genomen.

zindelijk. Hun uitwerpselen leggen ze op een hoop zo ver mogelijk van hun slaapplaats. Behalve deze konijnenkeutels produceren deze dieren ook zachte balletjes. Direct na het afscheiden worden ze terug ingeslikt en in de maag opgestapeld. Deze zogenaamde maagpillen, ook wel blindedarmkeutels genoemd, zijn voedselresten die een fermentatie hebben ondergaan waardoor ze rijk zijn aan o.a. aminozuren, vezels en vitamine B1. De pillen worden vervolgens opnieuw verteerd. Een deel van het voedsel, cellulose, wordt zo een tweede maal verteerd. Zonder deze maagpillen gaan konijnen dood.

Vroeger zetten boeren het konijn op een verhoging. Het dier durfde er niet van af te springen. Hierin zie ik een parallel. Wij zitten met ons allen bovenop ons afval. In het verleden dachten we nog de andere kant op te kunnen kijken en naar beneden te kunnen springen. We zijn onlosmakelijk verbonden met wat we achterlaten en produceren net zoals het konijn in het beeld "Het Pooltje en een schaar om mee te denken".

©2015 André Boone

Het beeld is vervoerd op een vrachtauto met een kraan.

Het beeld wordt geplaatst.

"Het Pooltje heeft een schaar om mee te denken", materiaal: cortenstaal en 2-componenten verf, afmetingen in cm 240 x 240 x 132, Circulus Berkel in Zutphen, 2015.

Techniek zou nooit meer dan een neutraal middel zijn, dat de mens voor zijn eigen doeleinden zou kunnen gebruiken. Hoe groter de maatschappelijke invloed van een technologie is, bv drones, robots, medische scans lijkt het alsof bv ingenieurs, ontwerpers, politici met nog meer stelligheid beklemtonen dat het uiteindelijk om een middel gaat waarvan de mens zelf moet beslissen hoe hij het wil gebruiken.

Dit is een illusie want techniek bezit

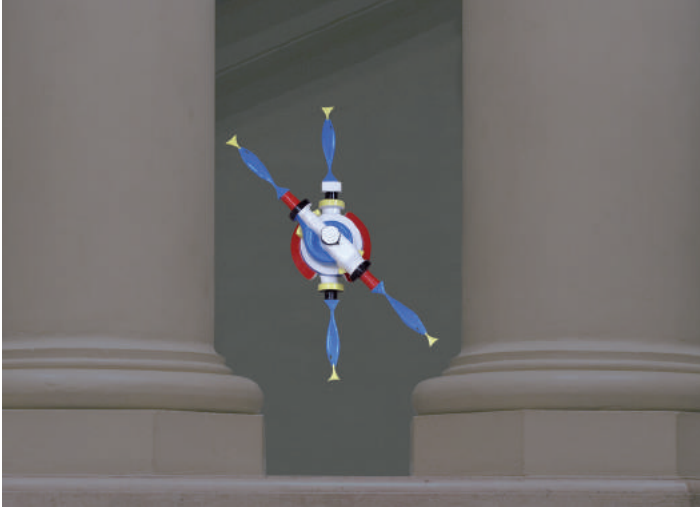
onder ander een eigen moraliteit en stuurt het gedrag, bv in het verkeer, verkeersdrempel en – borden, of in de architectuur, daar is de in-uitgang.

Een apparaat wordt ontwikkeld, waarna het wordt geïntroduceerd. Het is alsof het ding op zichzelf staat; alsof dit uit zijn band gerukte apparaat zèlf invloed uitoefent op de sociale context waarin hij terecht komt.

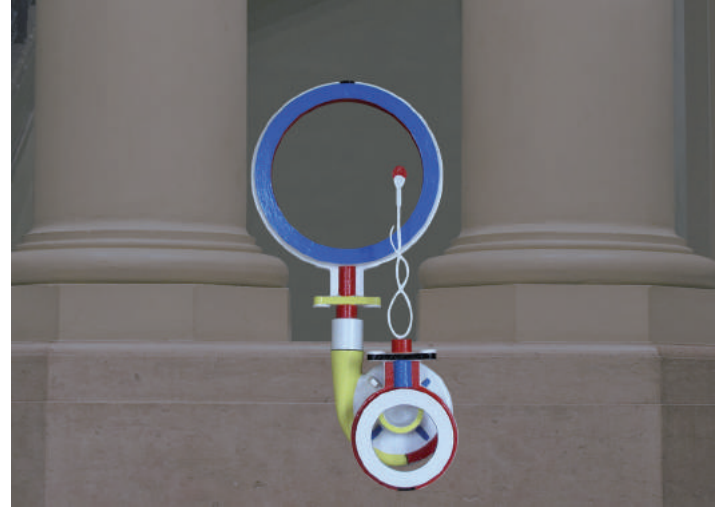
Mijn apparaten hebben als eigenschap

Apparaten

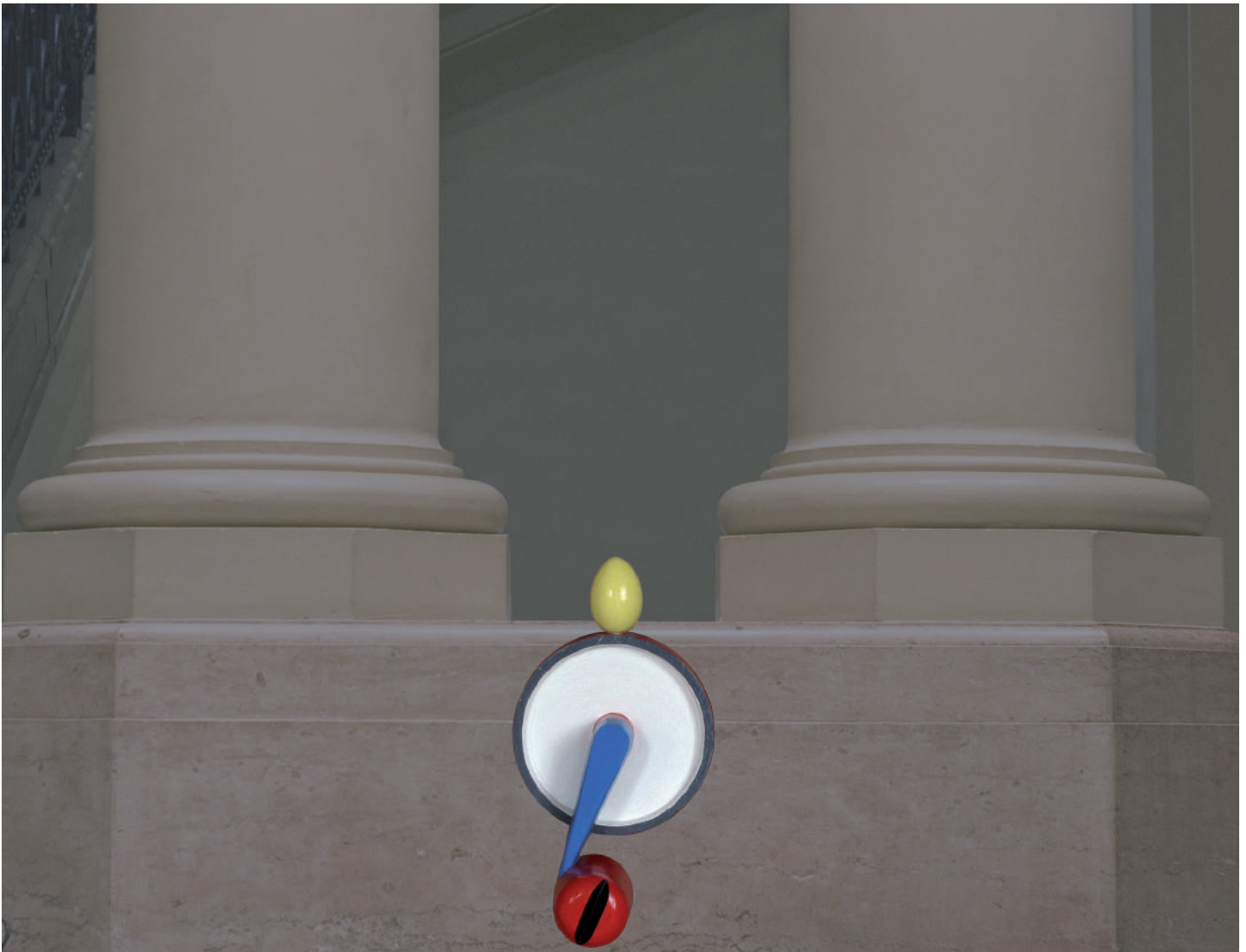
terug te keren naar het laboratorium. De mens mag nu zelf bepalen welke wetten, gedragingen hij zichzelf wil voorschrijven. Hij zal zelf de functies moeten zoeken en de gebruiksaanwijzing moeten schrijven.

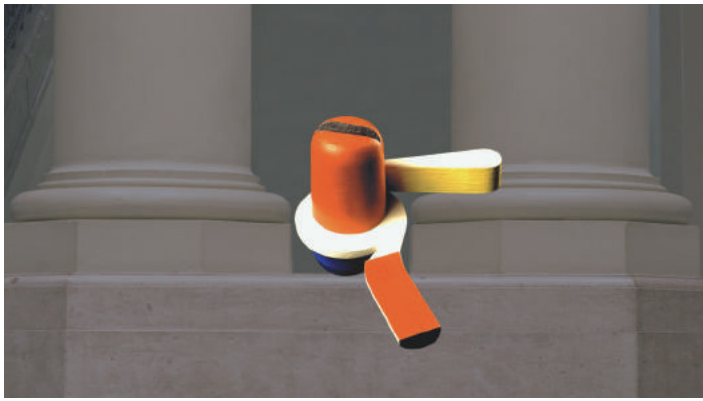
"Conservator"

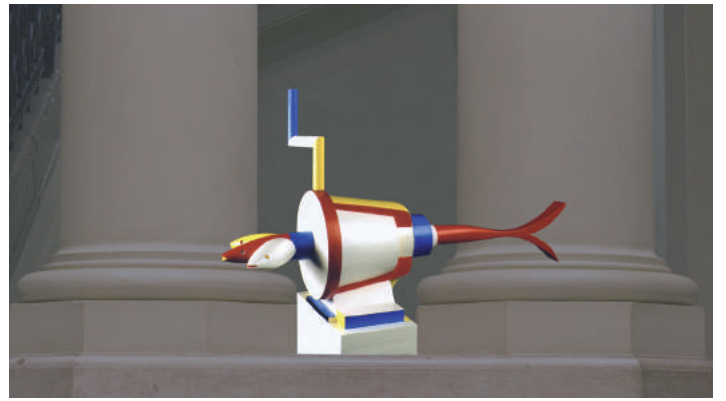
"Inseminator"

"Eierwakkermaker"

"Natuurwettenkraker"

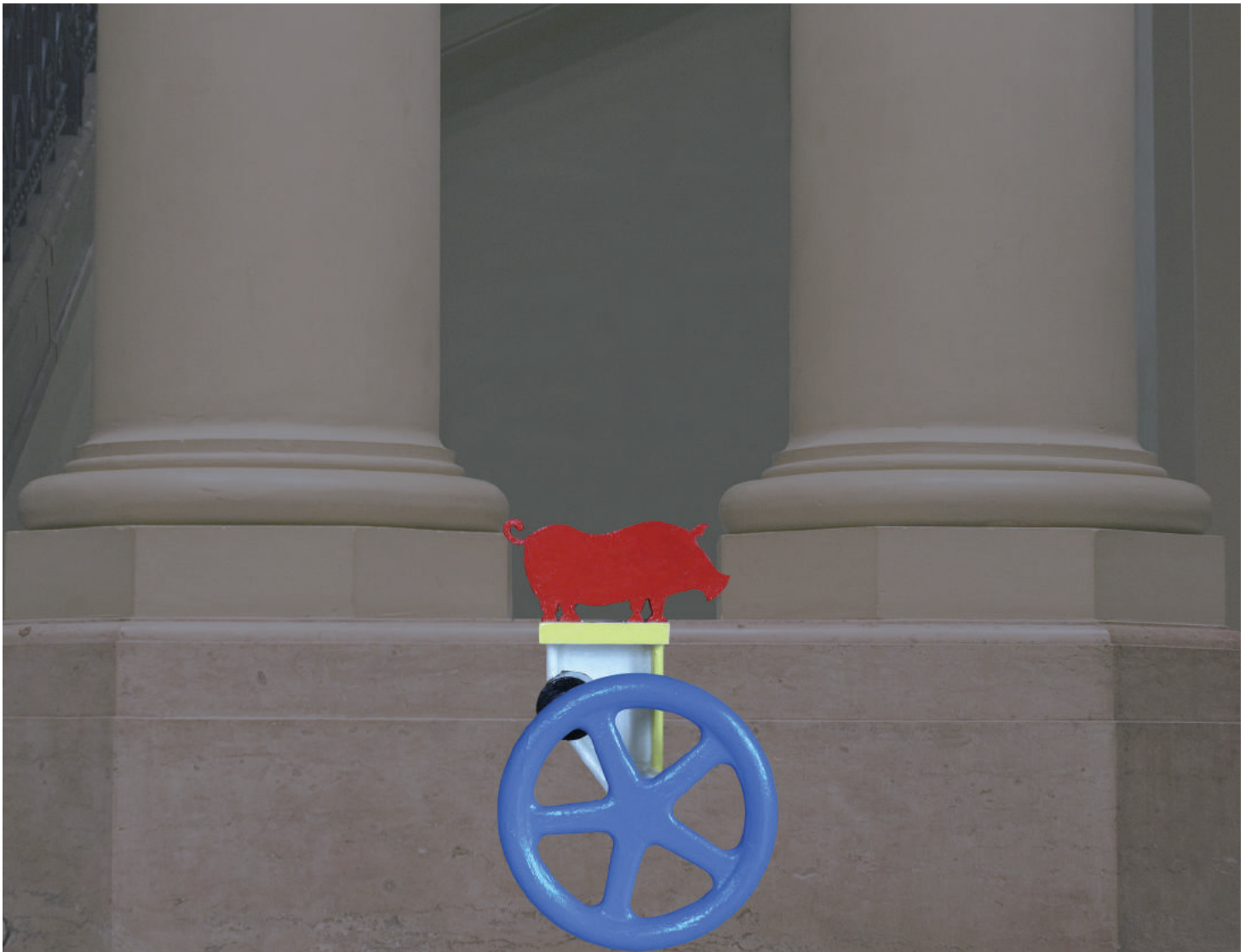
"Soortenmaker"

"Centrale"

"Verkenner"

"Doordraaier"

Het is niet zo het vertrekpunt voor de Tweede Kamer

Achter het kogelvrije glas van de gevel na de renovatie

In de zittingszaal van de parlementaire enquête commissie tijdens de presentatie van het kunstwerk

De Hervormde Kerk in Sint Maartensbrug, Kunstroute Zijpe 2009

Tijdens de oratie van prof. dr. Kockelkoren op de UT Twente

In het bos op de manifestatie "Darwin treft God" Tilburg

De schrijver Pietr HilhortsMaar als oordelen een kunst is, is de eerste indruk het vertrekpunt, niet het eindstation. Het winnende kunstwerk onderschrijft dit wel..... Want de kunst van het oordeel begint bij scepsis en zelfreflectie.....'. (uit in 'Dit is Nederland')

Uitgesproken tijdens de overdracht van het kunstwerk aan de Tweede kamer. Twee jaar geleden las ik de oproep van de Dienst, Martijn Engelbrecht, aan het Nederlandse volk om met voorstellen te komen voor het Logement van de Heeren van Amsterdam. Het sprak mij in eerste instantie niet aan omdat het woord volk bij mij de associatie oproep van een gesundes volksemfinden van een aantal jaren geleden. Maar ik maak deel uit van het volk. Net zo als de meeste hierin de zaal. En een voorstel; een krachtige ontkenning stond in mijn atelier te branden..... Het is niet zo. Het ontwerp van Het is niet zo in mijn atelier was te gevaarlijk, hoogspanning en slechte isolatie verdragen elkaar slecht. Het zou mij binnen afzienbare tijd in de problemen brengen wegens het opzettelijk in gevaar brengen van anderen. Om dit te voorkomen heb ik het beeld opnieuw gemaakt met in acht-neming van de veiligheid van de lezer/ gebruiker.

Het is mobiel en staat op een statief zodat de hoogte variabel is. Het neonlicht zorgt er- voor dat het werk constant

In Deventer bij het communicatiebureau Vergouwen

leesbaar blijft. Ik gebruik woorden omdat kennis veelal door middel van taal wordt overgebracht. Het heeft op verschillende plekken gestaan waar taal een belangrijke rol speelt bijvoorbeeld voor het raam van het communicatie bureau Vergouwen, achter de rug van professor Kockelkoren tijdens zijn oratie "Techniek: kunst, kermis en theater" of de door Wim Verhoeven georganiseerde zondag "Darwin treft God". Er zijn ook

De tekst "Het is niet zo" is afkomstig uit de roman "Drie rode rozen" (verzamelde werk- deel I) van de in 1989 overleden schrijver Abel J. Herzberg. Herzberg schetst hierin het relaas van Salomon Zeitschek, een joodse kleermaker die in de oorlog vrouw en kinderen heeft verloren. Om de context van het geciteerde aan te scherpen het volgende: Salomon Zeitschek duikt in de oorlog met zijn vrouw onder. Hun huwelijk was goed maar nu zij jarenlang samen in een be-nauwde zolderkamer zijn opgesloten beginnen zij elkaar te haten. Hun twee oudste kinderen, een jongen en een meisje, zijn naar Oost-Europa "abgescho-ben". Als zij vernemen dat ook hun derde kind, een meisje dat elders is ondergedo-ken, in handen van de Duitsers is gevallen pleegt zijn vrouw zelfmoord. Er ontstaat een vreselijk dilemma. Waar moet het lijk naar toe? Men besluit het lijk anoniem langs de kant van de weg te leggen. De mensen in het verhaal waren vogelvrij en waardeloos.

Onderstaand citaat is uit 'Drie rode rozen' van Abel J. Herzberg.

“Het is niet zo”

dat moest je eigenlijk schrijven op de titelpagina van ieder boek, je moest het beitelen aan de gevel van iedere school en vooral van elke academie, je moest het in vlammende letters aanbrengen boven de ingang van iedere kerk en nog eens aan ieder altaar, je moest geen voordracht houden zonder deze woorden als waarschuwing vooraf en als correctie daarna. ‘Denk erom, het is niet zo’, dat moest het eerste artikel zijn van ieder

politiek program, het moest prijken aan de kop van iedere krant, in de vergaderzalen van ieder parlement en iedere vereniging. Daarmee moest ieder wetboek beginnen en ieder vonnis. ‘Het is niet zo’, dat moest het leidende motief zijn van iedere wetenschap, zeggen het is niet zo,’ antwoordde deze.

Abel Herzberg stelt zich te weer tegen zijn angst dat de huidige kinderen net zoveel risico lopen te ontsporen als zijn voormalige beulen.

werp overal in het gebouw aanwezig is. “Het is niet zo” is een werk in woorden die ik opvat als een groot vraagteken. Vragen die men in alle vrijheid stelt: “Het is niet zo” .

Informatie over de stemmingsronde en de andere voorstellen; ‘Dit is Nederland’ de Dienstcatalogus, EGBG - Martijn Engelbrecht, uitgegeven door Valiz ISBN 90-78088-02-8.

NPS 5 maart 2006

Twentsche Courant Tubantia 9 november 2005

Dit mag eveneens de beeldende kunst zich ter harte nemen. Kunst bevordert de lenigheid van de geest las ik ergens maar gaat tekort schieten als niet steeds weer de vraag gesteld wordt naar de betekenis en ethische gehalte van de geciteerde beelden. Dit betekent geen terugval tot moralisme. Het gaat er om ruimte te scheppen voor de moed tot zelfondergraving: Wat is niet zo? Welke van mijn dierbare overtuigingen kan de kritische toets niet doorstaan? Waar heb ik gevoeteld?

“Het is niet zo” is overal inzetbaar zodat een kritische distantie van het onder-

In het atelier

“Het is niet zo”, op 22 november 2006 voor de ingang van het Logement van de Heeren van Amsterdam in Den Haag

Het beeld "Dit is een Giraf" tijdens de kunsttroute Kunstenlandschap in Lonneker, 2017.

Dit is een Giraf

In het PETpaviljoen 2014

Het beeld "Dit is een giraf" is in 2008 aangekocht door het museum Jan Vaerten en de gemeente Beerse in België. In de media werd o.a geschreven: Girafkonijn springt in het oog. Langs de Finse joggingpiste op de Antwerpseweg in Beerse prijkt voortaan het kunstwerk 'Giraf' van de Nederlandse kunstenaar André Boone. Het beeld is een kruising tussen een giraf en een konijn.

Enquête

Na een enquête bij de kinderen van de lagere scholen lag de keuze van de aankoop voor de hand. De kinderen

waren verzot op de giraf die sprekend lijkt op een konijn.

"Voor het girafkonijn gingen we op zoek naar een geschikte locatie", vertelt cultuurbeleidscoördinator Elle Verwaest. "Aan de sportvelden in de Rerum Novarumlaan komt het beeld erg goed tot zijn recht met al dat groen om zich heen. We bereiken ook een groot publiek. Het beeld is te zien vanaf de Antwerpseweg." (Gazet van Antwerpen 4 september 2008)

Een reactie van dhr. Bram Beuker, bewoner uit Den Ham: "Het beeld de Giraffe laat in mijn verbeelding zien, dat wanneer je niet bent zoals het in menselijke zin hoort, je wel heel mooi kunt zijn.

"In der beschränkung zeigt sich der Meister", Keukenhof 2011, materiaal cortenstaal, verf en stenen, afm. 384 x 156 x 112 cm,

"Dit is een Giraf" materiaal: cortenstaal, verf en stenen, afmetingen 384 x 156 x 112 cm, collectie museum Jan Vaerten en de gemeente Beerse in België. www.andreboone.com

Het bezielde bos voor het Afrika Museum in Berg en Dal

i.s.m. Wout Zweers

"Kameleon" 2010, uitvoering in RVS h. 277 x 70 x 4 cm

"Slang" 2010, uitvoering in RVS lengte 45 meter

"Oren" 2010, uitvoering in RVS h. 520 x 300 x 75 cm

"Ei" 2010 uitvoering in RVS h. 350 x 150 x 12 cm

"Hornbil" 2010 uitvoering in RVS h. 200 x 90 x 70 cm

"Spin Anansi" 2010 uitvoering in cortenstaal h. 440 x 800 x 700 cm

De basis van het beeld wordt gevormd door een boek. Het boek betekent kennisoverdracht en een verwijzing naar de geschiedenis die men kan 'lezen'. Samen met het gegeven dat het boek hier een verhoging vormt symboliseert dit de tegenwoordige tijd. De verhoging verwijst naar het in cultuur brengen van het land, hetgeen onder meer met de Spoolderberg is gebeurd en naar verhoging van kennis door de informatie die boeken overbrengen.

Het volgende element, een poortvorm, 'omlijst' de natuur. Hier doorheen blikkend ziet men de oude rivierduin, in zijn schoonheid onaangetast, als deel van het beeld. De rivierduin vond zijn oorsprong ten tijde van de laatste ijstijd, het Weichsel, die circa 8400 v Chr. eindigde. Door stormen werden enorme hoeveelheden zand verplaatst. Dit zand zette zich in de luwte van rivierdalen af en veroorzaakte de duinen. De feitelijke gebeurtenissen uit de veertiende-, vijftiende- en zes- tiende eeuw symboliseert Boone met citaten uit bepaalde bouwwerken. De religieuze aspecten die op de Spoolderberg plaats

vonden, zoals de huldinging van de bisschop, zijn uitgedrukt door middel van de halfronde vorm op de poort. Dit is een van het Palazzo del Senatore te Rome (waar de kerkelijke macht lag) afgeleid bouwelement. De toren er bovenop is een citaat uit het Escorial te Madrid (waar de wereldlijke macht lag). Dit draagt het profane aspect in zich, zoals de rechtspraak en vergaderingen van land- of streekbestuurders, Het ei is de sleutel tot een nog vroegere periode. Het staat voor de geboorte van Christus en voor de vruchtbaarheid.

De voorraadpot en de urn verwijzen naar een tijd ver vóór Christus. In de Nieuwe Steentijd (van circa 4000 tot 1600 v Chr), en in de perioden erna (bijvoorbeeld Brons- en IJzertijd) leefden stammen in Nederland die potten van aardewerk vervaardigden. Deze potten werden onder meer als grafgift aan de doden meegegeven. Tevens zijn er uit de Late Bronstijd (circa 1000 - 500 vC) in Overijssel urnenvelden gevonden. Als sluitstuk heeft Boone een hert gebruikt. Het symboliseert de Oude Steentijd, welke samenviel met de tijd

Le Chêne

bij de Spoolderberg
in Zwolle

1995 2007

waarin de Spoolderberg is ontstaan. Uit deze periode zijn bijlen van hertegewei tevoorschijn gekomen, die uit de Nieuwe Steentijd stammen. Tevens heeft het hert bij voor-Christelijke stammen, zoals de Kelten, een belangrijke rol gehad in de dodencultus. Het hert hield met de onderwereld verband en werd in deze hoedanigheid vereerd en afgebeeld op urnen. Dit rituele aspect sluit naadloos aan bij het mystieke element in het werk van Boone en vormt een passende afronding.

Uit: beeld Le Chêne - André Boone
auteurs Carin Schraders en drs.Ingrid Wormgoor
ISBN 90-802329-1-2

"Le Chêne", 1995 - 2007 afmetingen in cm 1200 x 290 x 180 materiaal cortenstaal en verf plaats Spoolderberg in Zwolle

fotografie: Ben Fulkers

"Le Chêne", materiaal cortenstaal en verf, afmetingen in cm 1200 x 290 x 180, plaats Spoolderberg in Zwolle 1995 - 2007

Het Kersje

Portret van een zesjarig meisje door Jan Claesz (1593 - 1616)

De Burenwinkel, 2007

Het kersje als monumentaal beeld (schetsontwerp)

Het kersje in gallery Le Bain in Tokyo 2009

Het onmogelijke wordt mogelijk

Het Kersje is hoog 77 mm, breed 35 mm en 35 mm diep. De materialen waaruit Het Kersje is opgebouwd zijn keramiek, rvs, lood en verf. De vorm is geïnspireerd door het gebruik van vruchten in de schilderkunst uit de 16de en 17de eeuw. In die tijd waren vruchten symbool voor de gecultiveerde natuur. Dit in tegenstelling tot distels en doornen. Die stonden symbool voor de verwilderde natuur.

Elkaar zien

Wat ons onderscheidt van de dieren, is onder andere ons vermogen om ons uit te drukken in woord en beeld. Het lijkt echter dat door verschillen in taal en cultuur, door verschillen in gewoonten en normen een barrière is ontstaan waardoor we de ander niet zien. Zelfs als we dezelfde taal spreken, lijken we elkaar niet te 'verstaan'. In plaats van elkaar te zien en te bevragen verstarren we.

Buren

In kleinere gemeenschappen in Overijsel bestaat het "noaberschap". Dit is een

buren- plicht die bijvoorbeeld nieuwkomers in de buurt ontvangt, hulp biedt bij geboorte of ziekte en bij overlijden de kist van de overledene draagt. In hoeverre is "noaberschap" mogelijk als we elkaars taal niet (willen) verstaan?

Paradijs

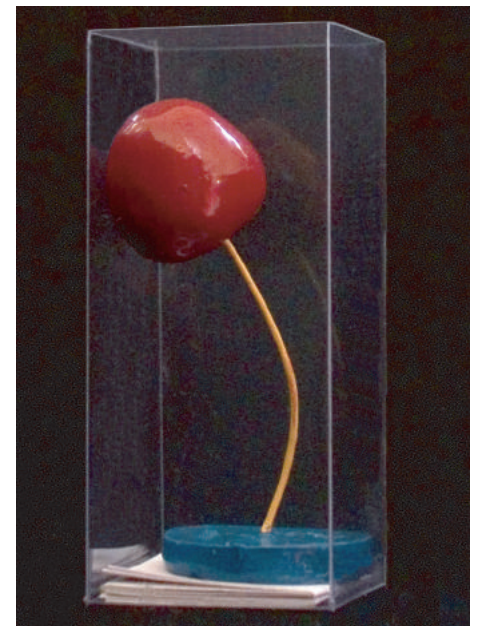
Op het "Portret van een zesjarig meisje", dat geschilderd is door Jan Claesz (1593 - 1616, Rijksmuseum Twenthe) zien we een meisje met in haar rechterhand een kers. In die tijd was een kers het symbool voor 'de vrucht van het paradijs' en werd gezien als een beloning voor een deugdzaam leven.

Er is iets vreemds met dat kersje.

Probeer een kersje vast te houden zoals het meisje dat doet en u komt tot de ontdekking dat het niet kan. Het steeltje buigt door het gewicht van de vrucht om. Op het schilderij is de vrucht van het paradijs, het kersje, op zijn kop gezet. Het kersje is een geschilderde werkelijkheid die niet overeenkomt met de dagelijkse praktijk.

Het Kersje

In het ontwerp van Het Kersje heeft beeldend kunstenaar André Boone het kersje uit het schilderij verder gecultiveerd. Door gebruik van het materiaal rvs werd het mogelijk het kersje letter

Het kersje in een transparant doosje in cm 9 x 4 x 4

lijk op zijn kop te zetten. Dat wat in de dagelijkse praktijk niet mogelijk blijkt, is op deze wijze wél mogelijk.

Het Kersje laat zien dat een onmogelijkheid mogelijk is geworden. Het is een oproep om in de massaliteit van de grote stad de ander te zien. Een oproep om dat wat onmogelijk lijkt, mogelijk te maken: in contact te komen met je naaste buur.

Het kersje is te verkrijgen in de Burenwinkel. In 2009 werd EGBG (Martijn Engelbregt) uitgenodigd de burenwinkel in Tokyo te exposeren. 'Het kersje is één van de burenproducten voor buren die niet weten hoe ze elkaar moeten benaderen, die elkaar in de weg zitten, voor buren die elkaar niet kennen, maar ook voor buren die hun buur-zijn willen vieren'.

Het beeld wordt in brons gegoten en is ongeveer twee meter zes en zeventig hoog. Het is een stapeling van een soepkom, een appel en een vogel. Het materiaal waaruit het beeld is gegoten vraagt (bijna) geen onderhoud. Het beeld Mimesis staat op het pleintje onder het gebladerte van de vijf bomen.

De vogel is symbool voor alles dat oud is, de appel verbindt natuur en cultuur en de kom is een eigentijds gebruiksvoorwerp. Het beeld overlapt duizenden jaren en herinnert aan de veranderingen in dit gebied: van een bosachtige naar een stedelijke omgeving. De vogel heeft zich in die tijd aangepast evenals de bewoners in het Ariënsstaete.

Soepkom

Rond het middaguur liep ik in het Ariënsstaete langs het restaurant. De geur van soep kwam mij uitnodigend tegemoet. De geur herkende ik..., was het bij mijn oma..., mijn ouders?

Het was voor mij de geur van thuis zijn. Thuis zijn... voor ieder mens verschillend, is voor mij onder andere geboorteland en gastvrijheid.

Ontwerptekening Mimesis 2011.

Soep eet ik meestal uit een kom of bord. In het ontwerp heb ik de soepkom uitvergroot. De grote kom verwijst naar de functie die het Ariënsstaete heeft voor de bewoners. Een gemeenschappelijk onderkomen waarin bewoners individueel een nieuw thuis hebben gevonden; waaruit ieder uit een grote kom zijn bord soep eet.

Appel

"Snoep verstandig eet een appel!" Wie kent deze slogan niet? Appels groeiden al 10.000 v. Chr. in Europa in het wild en werd door onze voorouders als voedsel verzameld. Via de techniek van enting

Mimesis

werd de teelt van appels door de Romeinen in West Europa verspreid. Toch blijkt het eten van een appel niet altijd gezond: Sneeuwvitje verzonk na een hap uit een appel in een diepe slaap, Heracles bedroog Atlas en ging er met de gouden appels vandoor en Adam en Eva raakten na het eten van een appel hun thuis kwijt. In de schilderijen uit de 16de en 17de eeuw zijn kinderen met vruchten een verwijzing naar het paradijs. Voor mij is de appel in mijn beeld mede de appel die het kind in zijn/haar hand heeft en daarmee naar het paradijs verwijst. Het is mijn uitdrukking van geluk voor de zelfstandigheid die bewoners in het Ariënsstaete behouden.

Een vogel tussen de bomen

Een vogel is veelal het symbool van de boodschapper tussen het aardse en het hemelse. In het beeld heeft de vogel zijn plek gevonden bovenop de appel, de vrucht die verwijst naar het paradijs, naar Ariënsstaete, de plek waar de bewoners in hun zelfstandigheid zich geborgen voelen. De vorm van de vogel is die van de Groene Specht, die in de tuinen en parken met oude bomen voorkomt. De Groene Specht zoekt zijn voedsel hoofdzakelijk op de grond. Het is ook de naam van de straat waarin Ariënsstaete staat.

Een bloem tussen het groen

Vanaf de hogere verdiepingen in Ariënsstaete is tussen het loof van de bomen een cirkel zichtbaar. Deze cirkel heeft een diameter van zes meter. De cirkel is bestraat met een patroon van de blauwe Jasmijn en vormt het pleintje met de vijf bomen. De knop van deze bloem is terug te vinden in het beeld als totaal.

André Boone 2011

Nomen Nescio

"Nomen Nescio", verschillende posities van het beeld

Dit beeld draagt de naam 'Nomen Nescio'. Dit betekent 'Ik weet de naam niet'. Het is in brons gegoten en 192 cm hoog, 48 cm diep en 84 cm breed.

Het beeld refereert aan het weekend van de vuurwerkramp, zaterdag 13 mei en zondag 14 mei 2000 in Enschede.

'Nomen Nescio' is een opeenstapeling van drie elementen: de zuil of sokkel, een omgevallen kopje en een kraaiachtige vogel. De drie elementen verwijzen naar de gebeurtenissen in het weekend van 13 en 14 mei 2000. De sokkel geeft het beeld de hoogte van

een volwassen mens. Het omgevallen kopje verwijst naar de zonnige zaterdag, een dag waarop veel mensen buiten zaten. Ik stel mij voor dat mensen vlak voor de ramp gezellig buiten een kopje koffie of thee dronken. De ontploffingen verstoren dit vredige tafereel. Het servies valt om. Mensen vluchten weg maar het kopje blijft omgevallen liggen. De volgende dag is de vogel op het kopje de eerste die terugkeert naar zijn woonstede. De vogel laat zien dat de natuur kort na de ramp weer bezit neemt van de plek. De tijd, het leven, gaat door. Er is geen stilstand. Ook nu is er de dag erna, met zijn eigen dynamiek.

Een gebeurtenis als de vuurwerkramp is zeer ingrijpend. Mensen worden plotseling uit hun leven van alledag gerukt. Ze moeten vluchten. Geschokt. In paniek. Ze verliezen hun grip op de dingen, op hun eigen leven, hun zelfstandigheid.

Dat ene moment, die overgang tussen het leven van alledag en het plotseling daaruit weggerukt zijn, is ongrijpbaar en niet in woorden uit te drukken.

'Nomen Nescio'.
Ik weet de naam niet

Rijplaten, 200 meter, waren er nodig om "Perge" te plaatsen.

Ter gelegenheid van de nieuwbouw en aanpassing van het bestaande gebouw van het Alfa College te Hoogeveen heeft André Boone uit Enschede bij dit complex een reusachtig beeld (cortenstaal, verf, neon) gerealiseerd van 8,50 meter. Het Alfa College is een christelijke scholengemeenschap die in Noord-Nederland middelbaar beroepsonderwijs en dag- en avondonderwijs voor volwassenen verzorgt.

Boone reageerde op de opdrachtomschrijving dat er bij de gebouwen en het daardoor omsloten plein een kunsttoepassing zou moeten komen die goed

Prins, sinds 2013 koning, Willem-Alexander onthult "Perge".

inspeelde op het uitdagende karakter van de architectuur: eigenzinnig, veelkleurig en veelzijdig. Na een open procedure, waarin ook drie andere kunstenaars uit de drie noordelijke provincies een schetsontwerp maakten, viel de keus op het ontwerp "Perge" van Boone.

In het ontwerp heeft de kunstenaar een aantal elementen met daarachterliggende diepere gedachten samengesmeed tot een beeld. Het bovenste element is een kaars als symbool voor licht in de duisternis en als teken van tijdelijkheid. Volgens de kunstenaar geeft het de tijd

Perge

Alfa College

Hoogeveen

weer die de cursisten op deze plek doorbrengen. Uiteindelijk vliegen zij – voorzien van kennis - uit. Net zo als de vogel.

Uit: Drents Museum Journaal maart 2000.

Detail van de vogel met het 'brandend kaarsje'

"Perge", materiaal: cortenstaal, verf en neon, afmetingen in cm 850 x 314 x 229, Alfa College Hoogveen 1997.

Expectate et Laborate (ver)wacht en werk.

Als kunstenaar was ik opzoek naar de 'geest van de plek' Genius Loci. In de prehistorie plaatsten de bewoners centraal in het dorp een aardas, een zuil die hemel en aarde verbond, Axis Mundi. Het beeld, dat ik heb opgericht, spiegelt het bodemarchief verticaal. De stapeling beeldt de historische ontwikkeling van Genemuiden uit. Het gaat over de oorsprong, het sociale leven en de economie. Het beeld begint met de brug, het fundament. Expectate, het niet voort borduren op het verleden maar op de toekomst, de biezensnijder (ver)wacht. Het eindigt met het hoogste punt, de snit. Laborate, een aansporing om hard te werken, de biezensnijder vindt werk. De oorsprong van Genemuiden is een natuurlijke verhoging in het landschap. Een verhoging zoals de brug waar de mensen zich konden vestigen (navalia). Eeuwen later was de Greentebrug de centrale plaats waarop de biezensnijders zich verzamelden. Vanaf de brug vertrokken de mannen in de vroege morgen met een bok naar de biezen-

velden.

Het portaal boven op de brug is een mengeling van Europese en Indiase (Delhi) architectuur. De industrie die lange tijd gebaseerd was op thuiswerk, biezenrolmatten, veranderde in het fabrieksmatig produceren van cocosmatten. De cocosgaren die men hiervoor nodig had werd geïmporteerd uit India. De genemuidenaren ontmoetten elkaar dagelijks op de brug. Net zoals in de kerk. Deze plaatsen waren erg belangrijk voor de nieuwsvoorziening. Het portaal is boven de brug geplaatst als verwijzing naar dit sociale gebeuren en de enorme economische veranderingen.

Behalve aan biezen was de Zuiderzee rijk aan vis. Met de visvangst verdienden veel genemuidenaren hun dagelijkse brood. De vis is dan ook zo belangrijk dat deze zelfs in het stadswapen is terug te vinden. In 1535 verbrandde het kerkelijke en stedelijke archief. Het boek boven de vis is het hier 'hervonden' archief. Het paard werd door de mensen gebruikt om zich te voet of met slede te verplaatsten. Het paard vertegenwoor-

Expectate et Laborate

digt de werkkraft maar ook een archeologische bodemvondst, het spaakbeen, gevonden in de directe omgeving van Genemuiden.

Het hoogste punt, Laborate, werk, is de snit. De snid waarmee de biezen van de stam werden geslagen.

Materiaal is cortenstaal en verf. De afmetingen zijn 830 x 250 x 175 cm. Plaats "de Greente" in Genemuiden. www.andreboone.com

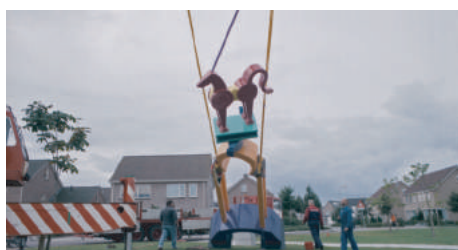
Het paard, gemaakt in cortenstaal, is nog ongeschilderd.

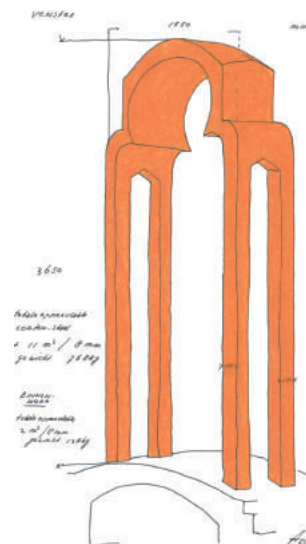
Het portaal met op de achtergrond het schaalmodel

Het schaalmodel 1 op 10

Het plaatsen van het beeld met een kraan

Kleurpotloodtekening van het portaal

Op de voorgrond het beeld Leo II

Het (schilder-)onderhoud van het beeld in 2013

"Expectate et laborate", materiaal: cortenstaal en verf, afmetingen in cm 830 x 250 x 175 de Greente in Genemuiden

Licht en Lucht

Kunst in Nijverheid

Hengelo

“Licht en Lucht” doopte de Enschedese kunstenaar André Boone het kunstwerk dat hij in opdracht van aannemingsmaatschappij Thomasson en Dura en het architectenbureau vervaardigde, als geschenk voor de bewoners van De Nijverheid. Het is een blijk van waardering voor de medewerking die werd verleend tijdens het proces van stadsvernieuwing in de wijk.

Centraal in het 23 ton wegende kunstwerk, vormen de vier pastelgroene verticale stalen palen die vijf meter hoog zijn. Ze staan op een gele ster. Bovenaan zijn vier rode slierten van staal gemonteerd waarin neon is verwerkt. Bovenop

Panorama vanuit een luchtballon

het geheel rusten drie rose stalen piramides van zo'n drie meter hoog. De rode slierten met neon zijn aangesloten op het straatverlichtingsnet. Als 's avonds de lantaarns aangaan begint ook het beeld te 'schijnen'.

André Boone heeft zich bij het uitwerken van zijn ideeën laten inspireren door de omgeving en de ontstaansgeschiedenis van de buurt. Hij licht toe: "Vroeger was er in deze buurt moeras. Moeras en water horen bij elkaar. De palen suggereren een golfbeweging, waarbij de golven echter niet naar of over de kust stromen, maar naar de lucht. Het water is bedwongen zodat er huizen op deze plek

"Licht en Lucht", 's nachts en vanuit een luchtballon, foto's zijn gemaakt de buurtbewoners. www.andreboone.com

Tijdens de plaatsing van het beeld

konden worden gebouwd, waarvoor veel zand nodig was. Het zand heb ik gesymboliseerd in de betonnen gele ster, een soort zandvormpjes dus. De vier vormen, vier kleuren en vier verticalen van het beeld komen overeen met de vier windrichtingen en de vier straten die op het plein uitkomen. Als de neon brandt ontstaat er een nevel, die weer doet denken aan de ochtenddauw boven het moeras". De naam "Licht en Lucht" ontleende Boone aan een citaat van de

gebroeders Stork die in 1867 de Hengelose Bouwvereniging oprichtten en zich tot doel stelden om door de aanleg van goede woningen voor arbeiders en beampten 'eene prettige, frisse omgeving te scheppen, waar elke benauwdheid van smalle straten of eng gebouwde huizen, plaats moest maken voor licht en lucht". (uit: "Kunst in Nijverheid" Tubantia oktober 1990)

"Licht en Lucht", 1990 afmetingen in cm 800 x 200 x 200, materiaal staal, beton, verf en neon.

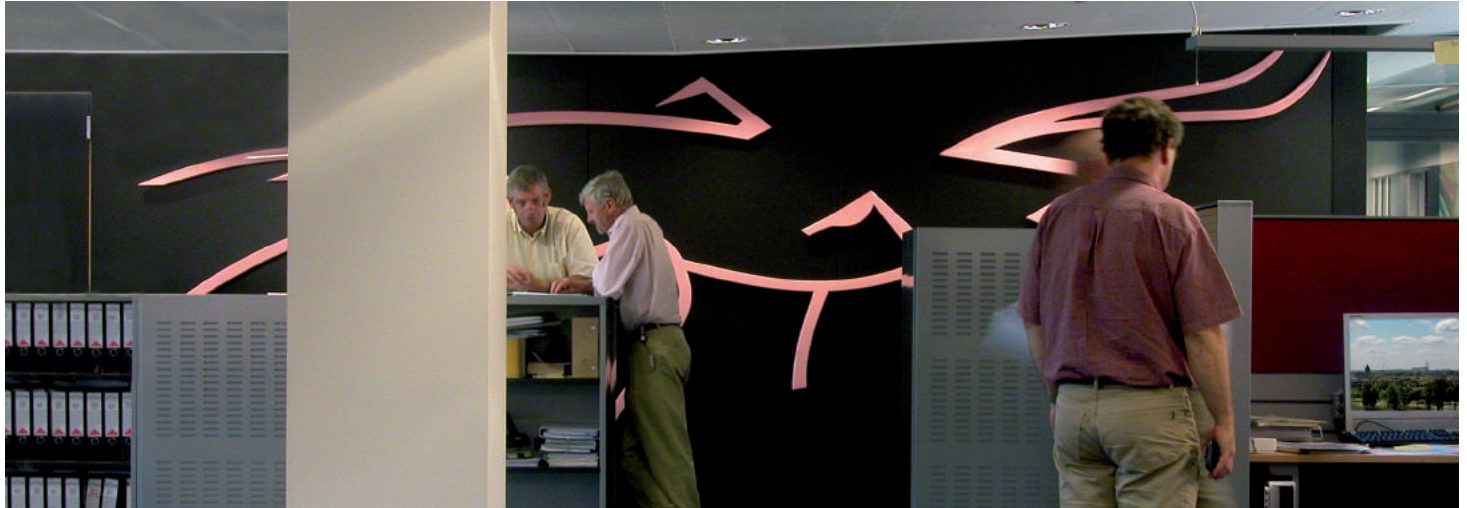
Zes beelden

voor het provinciehuis

Overijssel

De zes beelden zijn gemaakt van hout, polyester en verf. (uitvoering van de beelden met medewerking van André Hertgers)

Het provinciehuis in Zwolle is in 1972 gebouwd door de architect Duintjer. Het gebouw werd door het bureau voor architectuur en stadsontwerp Kraaijvanger Urbis gerenoveerd. Het interieur werd in 2006 volledig gemoderniseerd in 'functiegerelateerde, persoonsongebonden werkplekken'.

De afbeeldingen zijn zes beelden gemaakt voor het provinciehuis in Zwolle.

De beelden zijn mede geïnspireerd op grottekeningen. Er zijn een aantal interpretaties over de grottekeningen van bijvoorbeeld Lascaux en de grot Les Trois Frères in de Ariège. Er is lang vanuit gegaan dat de afbeeldingen van de dieren en tekens als vanzelfsprekend in verband stonden met de jacht. In de

algemene kunstgeschiedenis en de 'kunst' van de primitieve samenlevingen is de iconografie niet altijd en noodzakelijk een weerspiegeling van de alledaagse bezigheden van de gehele groep. Diervoorstellingen en voorstellingen van 'tekens' kunnen ook opgevat worden als symbolen. In de grot Les Trois Frères is een afbeelding te zien van de mens die zich verkleedt als stier. George Bataille, (voor de oorlog verkeerde hij in de kringen van de

surrealisten) ziet in deze vroegste afbeeldingen getuigenissen van de mensen die uit hun natuurlijke orde zijn getreden en zich daarmee hopeloos trachten te verzoenen. Bataille gaat uit van een natuurlijke vervreemding van de mens, daar zonder kunst niet mogelijk. Hij noemt dit de geboorte van de kunst. ('Lascaux ou la naissance de l'art')

Kerbau Suci

aangekocht door het Ministerie van S.Z.W.

i.s.m. Eddie Hara

"Haaks op de bedoelingen van de organisatoren om ter plekke in het schoolgebouw een lokaal in te richten, kwamen Eddie Hara, van Indonesische afkomst en André Boone tot de conclusie dat zij in Hara's thuisland, op het eiland Bali, een installatie moesten maken. De expositie in Tilburg geeft daar in foto's een verslag van, een benijdenswaardig gebeuren voor wie er in echtheid bij kon zijn. Hara en Boone zetten langs een paar heuvels een honderden meters lang spoor van olie- lampjes uit dat uiteindelijk bij een tempel uit kwam. Met gebruikmaking van elementen uit de traditionele Balinese cultuur, die vervolgens vervreemd werden door ze een westerse, autonome vorm te geven, is de installatie van Hara en Boone een werkelijke transculturele integratie geworden. Dat ze ook anderzijds kunnen samenwerken laten ze zien in een van de lokalen waar een enorm fantasiebeest, druk en vrolijk beschilderd, enerzijds aan oosterse mythes en anderzijds aan een hedendaagse (kunst)uiting doet denken. Daarmee wordt de Balinese installatie niet een op zichzelf staand gegeven dat bovendien laat zien dat de samenwerking ook verder kan gaan en een praktische betekenis heeft", uit: "Transculturele

Honoring the farmers

200 olielampen in de rijstvelden Bankar Kelud

Ubud Bali

uitwisseling slaagt door grootmoedigheid", Cees Strauss 1 juni 1991 Trouw.

" André Boone en Eddie Hara begonnen hun voorbereiding op een toevallige maar uiterst passende wijze. Ze maakten een langdurige reis door Indonesië en maakten daarbij enkele installatie's met olielampjes op Bali. Foto's documenteren dit. Hun bijdrage aan Double Dutch is van een hele andere aard. Hun lokaal wordt haast gevuld met een reusachtige karbouw, De horns hebben een spanwijdte van vier meter. Op deze stoere beeldhouwkundige basis hebben ze zich vervolgens als schilders uitgeleefd met schrille kleurcombinaties en fantasie

volle diervoorstellingen. Enkele harde accenten in neon maken de karbouw af als een mythisch dier van onze tijd...." P. Faber, Kunstbeeld juli/augustus 1991

"Hara en Boone maken gebruik van beeldelementen die verwijzen naar een niet westerse cultuur, maar de kracht van het beeld ligt in de vanzelfsprekende integratie van de beeldhouwer André Boone en de schilder Eddie Hara. Hun ruimtevullende karbouw, die ter plekke is gemaakt, spreekt in zijn kleurigheid ook zonder intellectuele bage tot de verbeelding...", uit "Double Dutch meer dan vrijblijvende vormenspel", Désirée Meulenbroek 25 mei 1991

De vorm is een sleutelgat en wordt groot op de grond getekend. De maatvoering is afhankelijk van de ruimte die beschikbaar is. De lijnen van de tekening vormen een brede band. De banen van de cirkel met de trapeziumvormige aanhang worden met natuurlijk brandbaar materiaal bedekt en in brand gestoken. De warmte die het vuur uitstraalt refereert aan de tijd waarbij het vuur bij droeg (overigens nog steeds) tot de uitbreiding van het menselijke domein in de ruimte. Maar ook aan het licht wat het vuur verspreidt want het licht bood (biedt) een uitbreiding van tijd. Na dit 'beheerste vuur', blijft er een verschroeide sleutelgatvorm van vruchtbaar as over. De verschroeide aarde trekt andere dieren aan en het as maakt het mogelijk nieuwe vegetatie te laten groeien.

Authentiek

De oorsprong van de sleutelgatvorm is in de cultuurhistorie terug te vinden. Sleutelgatvormige graven stammen uit de Late Bronstijd (900 v. Chr.) en zijn in Nederland opgegraven. Het zijn velden van een cultische betekenis. Het binnengebied werd als heilig beschouwd en werd afgescheiden van de profane wereld. Binnen de omheining woonde een hogere macht en leiden de doden een eigen bestaan. In het verleden heeft men vaak de kerken op grafvelden gebouwd omdat de inheemse cultus daar geconcentreerd was. De graven waren omsloten door een rondweg, 'de wandeling'. Deze rondweg werd gebruikt bij het houden van ommegangen, meestal in moeilijke tijden. Dit is een algemeen verbreid verschijnsel dat tot het rituele oerpatroon van de mens behoort. Het grondpatroon is de dode in te wijden in het dodenrijk. Het houden van ommegangen gaf de overledene de verzekering dat hij veilig over de gevaarlijke zone wordt geleid die ligt tussen sterven en begraven. Wie niet ritueel was begraven verkeerde in een soort niemandsland. Hij was niet gestorven maar was wel van zijn leven beroofd. De mens begroef de gestorvenen maar het kan ook anders. In het paleolithicum vond er al lijkverbranding plaats.

Ontwikkeling

Het vermogen om vuur te beheersen is een cultuur element, dat vele duizenden generaties lang een integraal onderdeel vormt van alle menselijke samenlevingen. De overgang van een bestaan zonder vuur naar een bestaan met vuur heeft het leven in vele opzichten veiliger en gerieflijker gemaakt. Maar heeft ook nieuwe

risico's met zich mee gebracht. (zoals op 13 mei 2000 in de stad Enschede weer is gebleken.) Wanneer sociaal-culturele veranderingen eenmaal tot stand zijn gekomen zullen ze niet - zoals in de biologische evolutie - vanzelfsprekend worden gereproduceerd. Ieder menselijk individu moet een leerproces door maken om de vaardigheden te verwerven die nodig zijn voor de omgang met vuur. Manieren van doen en denken worden van de ene generatie op de volgende doorgegeven. In de loop van de tijd kunnen deze manieren ook weer veranderen, snel of langzaam, al naar het geval.

Manipulatie

De sleutelgat vorm wordt verkregen door het beheerst gebruik van vuur. Vuurbeheersing had verreikende gevolgen. De aard van de vuurbeheersing bracht met zich mee dat de verhouding tussen de mensen en de wereld waarin zij leefden ingrijpend veranderden met inbegrip van hun relatie tot de andere dieren. Ook de sociale relaties tussen en binnen mensengroepen werden erdoor beïnvloed en onvermijdelijk had de vuurbeheersing ook gevolgen voor de wijze waarop mensen als individuen leerden de wereld te ervaren en hun eigen gedrag erop af te stemmen. In de verhouding met de natuurlijke omgeving was de eerste grote verandering een toenemende differentiatie in macht en gedrag tussen de hominiden en de andere grote zoogdieren. De Amerikaanse geograaf Carl Sauer heeft opgemerkt dat waar ooit de primitieve mens de gelegenheid 'had om vuur op een stuk land los te laten, hij dat sinds onheugelijke tijden ook gedaan schijnt te hebben. Het is dan ook aannemelijk dat zoals Sauer en velen na hem hebben betoogd, lang voordat de landbouw opkwam de vegetatie in velen delen van de wereld was beïnvloed door menselijk ingrijpen van vuur. De vraag is hoe anders is onze verhouding tot de natuur in vergelijking met onze voorouders? Is onze houding ten opzichte van de natuur in vergelijking met het verleden sterk gedifferentieerd? Door het onderwerp vuur bij de staart te pakken laat ik zien dat de ontwikkeling van de mens en zijn houding ten opzichte van de natuurlijke omgeving mede gebaseerd is op ervaringen uit het verleden. Er bestaat een opvatting over onze voorouders die op een spirituele wijze, in symbiose, met hun natuurlijke omgeving omgingen. De praktijk laat zien dat de mens op het moment dat hij het vuur beheerste de natuur probeert naar zijn hand te zetten. En dat doen we nog steeds. De zandafgravingen in het Noord Brabantslandschap is

R u i m t e e n T i j d

Het beheerste vuur

daar een goed voorbeeld van. Het zijn nu niet meer de goden want die hebben we ingeruild voor een vertrouwen in de techniek.

Tijd en Ruimte

Tegenwoordig weten wij veel meer over de processen die zich in de natuur afspelen dan onze voorouders. Met behulp van deze kennis bijvoorbeeld reguleren wij de waterstand van het natuurgebied de Weerribben in Noord Oost Overijssel. Hoe prachtig het resultaat ook is de techniek wordt hierbij aangewend om de natuur echter te laten zijn dan de oorspronkelijke natuurlijke omgeving. Vind ik dit bezwaarlijk? Nee, alleen waar ligt de scheidslijn tussen wat wel en niet. Is een snelweg met een klein wetlandje het antwoord? Worden gelden die beschikbaar gesteld worden niet dikwijls gebruikt als aflat? Het beeld 'Tijd en Ruimte' heeft een tijdelijk karakter. Wat is vergaan door beheerst vuur maakt plaats voor nieuw leven. Door de verbrande sleutelgatvormige tekening ontstaat er een ommegang 'de Wandeling'. De binnenwereld wordt hierdoor afgescheiden van de buitenwereld. De wandeling is een gecreëerde plaats door menselijk ingrijpen waar natuurbeleving zich niet alleen buiten ons lichaam afspeelt maar ook in ons lichaam. De vraag die hier gesteld dient te worden is, hoe gaan wij om met ons lichaam? Er wordt aan ons lichaam gesleuteld alsof het behoort tot een andere wereld. Zoals wij omgaan met ons lichaam zo behandelen wij ook de natuurlijke buitenwereld. Met het markeren van een cultuurhistorisch graf geef ik vorm aan mijn verontwaardigheid en laat ik zien dat onze houding ten opzichte van onze leefomgeving een lange geschiedenis heeft en niet op zichzelf staat. Een rondgang langs het beeld 'Ruimte en Tijd' betekent een rondgang door de cultuurgeschiedenis in relatie met de natuurlijke omgeving.

bron: Goudsblom: Vuur en beschaving

"Het beheerste vuur", materiaal: hout en vuur, afmetingen variabel

Het Schijndels landschap belicht en gedicht. Wat maakt het landschap van Schijndel zo specifiek Schijndels?

Wanneer en hoe is het cultuurlandschap ontstaan? En op welke wijze kan ik mijn idee over het landschap vormgeven zodat deze onlosmakelijk verbonden is met de plek?

Vroeger/Eergetouw

Het grondgebied van de gemeente Schijndel wordt al duizenden jaren gebruikt. Het werd door de jagers/verzaadoorkruist op zoek naar voedsel. Zij vonden bescherming achter de zuidoostelijke hellingen van de dekzandruggen (het grondgebied van Schijndel is een zogenaamd dekzandgebied). In latere periodes werd het gebied langere tijd bewoond en werd de grond bewerkt. De invloed van de landbouw was in het begin kleinschalig. Bomen werden gekapt voor de huizen of moesten plaats maken voor de akkers. De onvruchtbaarheid van de zandgronden maakten het noodzakelijk de akker om de paar jaar te verplaatsen. Deze rooibouw heeft zeer lang geduurd. In de middeleeuwen was het oorspronkelijke oerbos geheel verdwenen. In de late Middeleeuwen ontdekte men dat door bemesting de ak-

Getekend landschap

Wanneer en hoe is het cultuurlandschap ontstaan?

kers veel langer konden worden gebruikt. In de loop van de eeuwen hierna ontstonden de zogenaamde esdekken die het landschap opnieuw veranderden. Op grote schaal werden plaggen gestoken. Grote gebieden werden ontdaan van begroeiing en werden zandvlakten. De geschetste ontwikkeling hield niet op: het landschap verandert nog steeds. Welk (technisch) hulpmiddel gebruikte de prehistorische boer om de natuurlijke omgeving in akkers te veranderen? Er zijn (nog) geen grondsporen gevonden maar de oudste en eenvoudigste ploeg is het eergetouw. Een ploeg waarmee de aarde alleen werd gescheurd en niet gekeerd. Mede door deze technische innovatie was

het mogelijke de natuurlijke gronden te cultiveren.

Nu/Techniek

In de loop van de tijd ontwikkelde het eergetouw zich tot een diepploeg waarvan sommigen een diepte kunnen bereiken van 1,5 tot 2 meter. Hierbij wordt de slechte bovengrond vervangen door vruchtbare ondergrond. De techniek heeft het mogelijk gemaakt om het landschap van de vroegste nederzetting Schijndel te veranderen in wat er nu is. Er ontstond een infrastructuur die belangrijk is voor een woongemeenschap. Wegen, straten en stegen werden aangelegd en zijn tegenwoordig gemakkelijk via

een stadskaart of via internet terug te vinden. Door middel van satellietssystemen wordt het gebied van onder andere Schijndel bestudeerd en geanalyseerd. Dagelijks gebruiken wij allerlei technische hulpmiddelen, gps, mobiele telefoon, internet om onze positie in Schijndel te bepalen, waar ben ik? Weten waar je bent gebeurt achteloos, het hoort erbij. Als bewoner - of in mijn situatie als voorbijganger - ben ik met een mobiele telefoon te volgen. Ook in Schijndel. Van dat gegeven wil ik gebruik maken: als ik dan toch te volgen ben, wil ik twee verschillende tijdvakken met elkaar verbinden en laat ik door middel van een computeranimatie zien hoe ik gelopen ben. In mijn perceptie van de plek zal dit naar voorbeeld uit de prehistorie zijn: een boer met een eergetouw getrokken door een span runderen, richting het zuidoosten.

Belicht

Wij leven in een technologische cultuur. Het landschap dat wij waarnemen is gemedieerd en wordt bijvoorbeeld bepaald door het rijden in de auto, het lokaliseren via de gps, het lezen van de plattegrond. Allerlei nieuwe technieken laten andere manieren van waarneming

toe. Het idee dat de plek zelf geschiedenis heeft opgeslagen laat ik los. De genius loci, de geest van plek, wordt in mijn illustratie niet gefixeerd op de plek maar door het gebruik van gps gemedieerd en is via een scherm/flatscreen realtime te volgen. GPS systemen kunnen de verplaatsing registreren en het realtime laten zien zodat de wandeling te volgen is. De registratie, tekening, hiervan kan op grote schaal worden uitgeprint en buiten (richting het zuidoosten op de T-splitsing Koeveringsdijk /De Coevering) tentoongesteld. De tekening kan ook in neon worden gemaakt, op T-shirts worden geprint, enz. afhankelijk van het budget.

Uitvoering

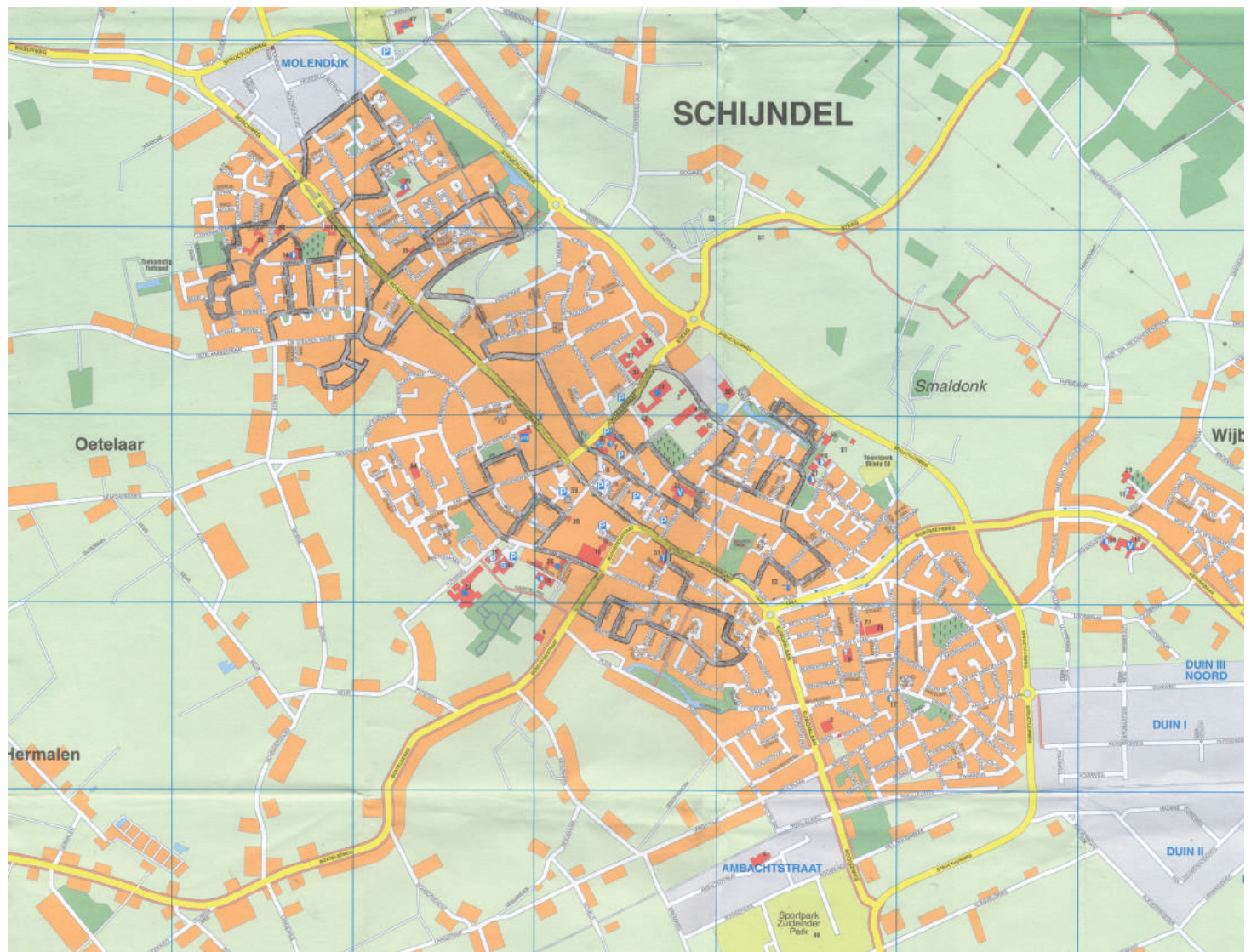
Om het project te concretiseren zijn er een aantal mogelijkheden. De tekening buiten de bebouwde kom is 'gemakkelijk' te markeren zodat ook anderen dezelfde route kunnen lopen.

Een andere optie is om de tekening zoals op de grote illustratie (nr.1) te wandelen in de bebouwde kom. Publieksparticipatie is dan nodig want het patroon van de straten levert een basale tekening op (nr.2) . De inwoners van Schijndel

Vier posters in de bushalte met als thema de genius loci

bepalen dan de vorm en als kunstenaar voeg ik mij in dit proces. De tekening wordt ook een graadmeter want het illustreert de bereidheid van de inwoners om mede de tekening van hun ploegende voorouder in Schijndel te realiseren. Het vertelt iets over de sociale cohesie. Op de route die wordt gelopen worden foto's, filmpjes, geluidsopnamen gemaakt die via internet te zien en te horen zijn. Om dat te realiseren zie ik de mogelijkheid om het verenigingsleven/onderwijs erbij te betrekken. Het eindresultaat is een weerspiegeling van de ruimte. Het levert een nieuwe ruimtelijke ervaring op en is onlosmakelijk verbonden met de plek, Schijndel en de tijd. 2009

Oorijzer vol vaart

culturele identiteit, het frysk eigene en de gemedieerde blik

Ontwerp "Oorijzer vol vaart", materiaal cortenstaal, afmetingen in meters ± lang 30 x 10 x hoog 8

Culturele identiteit

Culturele identiteit werd tot voor kort voornamelijk geassocieerd met cultureel erfgoed. Culturele identiteit lijkt opgebouwd in een langdurige traditie, in de folklore van streektaal en streekgebruiken. Zulk een identiteit wordt doorgegeven op het niveau van verhalen. De tegenwoordige technologische cultuur lijkt een bedreiging te vormen voor regionale cultuur. Immers, overal waar Philips, Nike, Coca-Cola en McDonalds verschijnen, wordt de wereld hetzelfde: één groot consumentenpark. Toch moeten we enige vraagtekens zetten bij deze populaire opvatting van bedreigde culturele identiteit.

Over cultuur wordt hoe langer hoe meer gedacht in materiële zin. Cultuur zit niet alleen in verhalen maar vooral ook in de artefacten waarmee we ons omringen. Techniek is zelf ook cultuur. Culturele identiteit is zo gezien niet zozeer een vaststaand historisch gegeven, maar ze wordt veeleer telkens opnieuw geconstrueerd via mobilisering van nieuwe media. Kunstenaars nemen het voortouw in de (her)schepping van eeuwenoude identiteit. Het begrip 'culturele identiteit' wordt zodoende gedynamiseerd en geactualiseerd in een creatieve botsing van oeroude beelden en nieuwe technologische expressiemogelijkheden.

Het hier voorgestelde ontwerp verbindt eeuwenoude gezichtsbepalende aspecten van de Friese cultuur met de vaart van hedendaagse mobiliteit. Het voorgestelde landmark is bedoeld voor de Afsluitdijk (A7) en toont zichzelf optimaal wanneer men er met de auto op hoge snelheid langs rijdt. Dat veronderstelt wel een monumentale maatvoering. Het gaat om een langgerekte vorm uitgevoerd in Cortenstaal van ongeveer 30 meter lang, 8 meter hoog en 10 meter breed. Op het eerste gezicht ziet de vorm er uit als een golf die tegen de dijk slaat. Zij vertoont telkens een andere aanblik in het passeren. Tegelijkertijd betreft het een gigantisch uitvergroot motief uit de Friese klederdracht, namelijk een oorijzer

Frysk eigene

Friesland wordt gekenmerkt door de relatie tot het water: zee en meren. De vroegst bekende bewoners van het destijds nog niet bedijkte Friesland woonden in de kwelders op wallen en terpen. Het beheersen van de waterstand was van levensbelang en dijken bouw volgde daaruit. Het Friese landschap ligt uitgestrekt tussen hemel en water. Hier en daar verheffen zich neerzettingen. Zij tekenen zich af tegen de lucht. De golf op de kruin van de dijk is het gepaste beeldmerk voor Friesland dat

pal staat tegen de elementen.

De golf heeft bij nader kennismaking de vorm van een oorijzer. Het eerste dat vreemdelingen/reizigers in de afgelopen eeuwen opviel aan de klederdracht van de Friezen waren de oorijzers. Een oorijzer is een metalen band met gekrulde uiteinden die om het hoofd werd geplaatst, zodat de krullen voor de oren op de slapen rustten. De Friese kap, gemaakt van zijde, werd eraan bevestigd met spelden die ook weer de gedaante konden krijgen van ornamentale knoppen. Was men welgesteld, dan droeg men een gouden oorijzer, anders een zilveren of koperen. Het typische Friese oorijzer was nog volop in gebruik aan het einde van de 19e eeuw en begon pas geleidelijk uit het straatbeeld te verdwijnen in de 20e eeuw. "Het oorijzer was nergens in andere landen zodanig in gebruik als alleen in Friesland" (Frisia Illustratie, Tien Eeuwen in Friesland).

Door het oorijzer uit te rekken tot een abstracte geometrische vorm ontstaat de golf op het dijklichaam.

Gouden oorijzers uit scheepvaartmuseum in Sneek

De gemedieerde blik

Kunst in de openbare ruimte heeft lang het karakter gehad van een gedenkteken op een sokkel. Zo werd een verzamelplek geschapen, met in het midden een "in memoriam" voor vervlogen heldendaden die bijdroegen aan een besef van culturele identiteit. Het ontwerp "Oorijzer Vol Vaart" breekt met die aanpak. De geijkte opvatting gaat uit van een toeschouwer die stil staat en vol piëteit een kunstwerk op zich laat inwerken. Eraan voorbij snellen verraadt een gebrek aan beschaving. Het onderhavige ontwerp neemt het daarentegen juist op voor de automobilist.

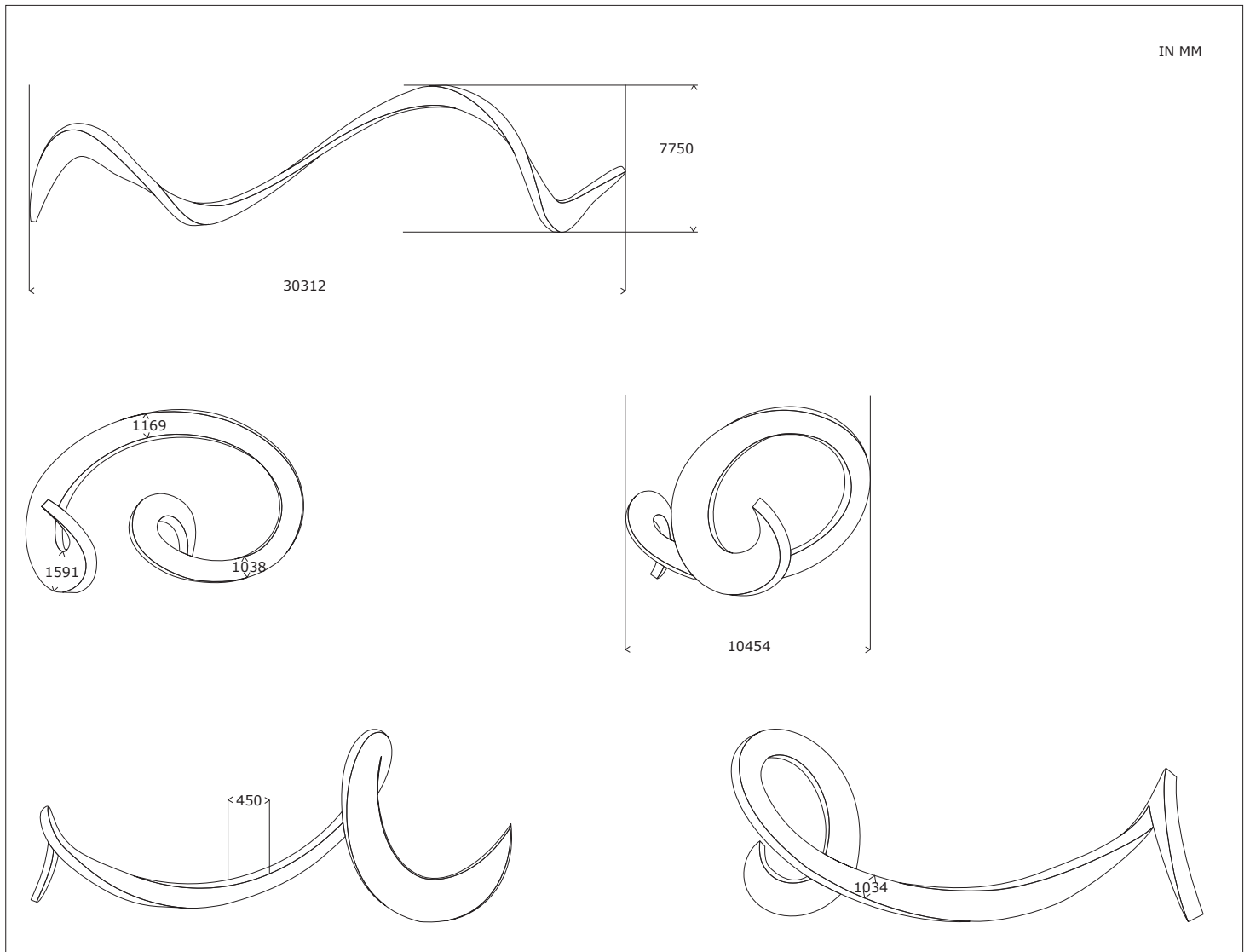
Ons kijken is nooit ongemedieerd. We hebben leren kijken onder bemiddeling door taal, beelden (foto's, prentbriefkaarten) en techniek (verrekijkers, GPS-representaties, enzovoorts). Er bestaat voor een mens geen onbemiddelde maagdelijke blik. Er bestaat van de weer omstuit wel een heimelijk verlangen naar "oer". De nostalgische hang naar liefst in de prehistorie gewortelde culturele identiteit en ongerepte landschappen valt te verklaren uit de

schaamte van een technologische cultuur. We profiteren van techniek, maar vrezen milieucrisis, oorlogsmachinerie en culturele homogenisering door techniek. Tegelijkertijd is onze perceptie onvermijdelijk door en door technisch gemedieerd.

Dit ontwerp breekt een lans voor culturele domesticatie van techniek. Toegepast op het begrip "culturele identiteit" betekent het een wegsturen van nostalgie en het artistiek omarmen van een positief programma naar de toekomst toe: culturele identiteit is dynamiseerbaar en technisch actualiseerbaar. De articulatie van Fryske identiteit is geen conservatieve stolling van het verleden maar wordt vol vaart geactualiseerd zodra de automobilist voorbij het Oorijzer raast en haar gedaantewisselingen als een animatiefilm aan zich voorbij ziet trekken. Techniek hoeft immers niet per se de wereld tot overal hetzelfde te reduceren. Techniek kan ook zelf cultureel worden gedifferentieerd en in dienst worden gesteld van de articulatie van meer culturele diversiteit. Geplaatst op de Afsluitdijk verkondigt "Oorijzer Vol Vaart" trots het Frysk eigene.

De gemedieerde blik vanuit een vrachtauto

André Boone
Wooldriksweg 86
7512 AV Enschede
tel : 053 - 4 31 89 50
fax : 053 - 4 32 18 87
url : www.andreboone.com
email : booneandre@hotmail.com

geboorteplaats en -datum
Akersloot op 30 november 1956

1984 opleiding aan de AKI Enschede
1998 1999 Amsterdamse Hogeschool voor de
kunsten, D.B.B. Amsterdam

SOLOTENTOONSTELLINGEN

2014 PET PAVILJOEN, kunst boven het maaiveld,
Enschede
2007 Pastorie 'de Galerie', Vries
1996 1995 'Intuïtieve reacties André Boone',
reizende tentoonstelling door
Overijssel
1995 Museum 'Het Palthehuis', Oldenzaal
1994 B.Z.A. 'Zwischen Art', Ahaus,
Duitsland
1990 Cabinet tentoonstelling, Culturele
Raad Overijssel, Zwolle
1986 Galerie Modern, Enschede

GROEPSTENTOONSTELLINGEN

2017 Artoverijssel Proof, HeArtGallery, Hengelo
2017 Kunst op Stapel, in het park Kasteel Stapelen
in Bostel
2017 Kunstenlandschap, juni 2017 in Lonneker OV
2016 Beelden Binnen, Werk van zestien Twentse
beeldhouwers, Startion, Hengelo
2016 Kunsttage Dornum, Dornum, Duitsland
2016 "11 x solo", Beelden expositie, Hortus
Botanicus, Haren
2015 "Kunst-move-ment", Diepenheim
2015 "INFECTED by inspiration", Beukenhof -
Phoenix Galleries Sculptour 2015, België
2015 Landgalerie Dellarte, Grossheide Syd Arle,
Duitsland
2015 Museum het Palthehuis, Oldenzaal
2014 "Mooi Enschede", Stadsgezichten vanuit een
ander perspectief.
2014 "Blikvangers", Keukenhof, Lisse
2013 "Kunstroute Grensloos Kunst Verkennen",
Ijhorst(OV) en De Wijk(Dr)
2013 "The USBshuffle Show", Institut für Alles
Mögliche, Berlin
2012 "Sign and Language", OpenStal,
Oldeberkoop
2011 'Feest der herkenning', Oldeberkoop
2011 'In der Beschränkung zeigt sich der Meister',
Keukenhof Lisse
2011 'De provincie zijn altijd de anderen', Concor-
dia, Enschede
2011 Kunstroute lossen Overdinkel
2010 Expositie in het Waterschapsgebouw Velt en
Vecht, Coevorden
2010 'beelden in het Auxiliatrix', Venlo
2010 'Du bist Provinz', Regierungspräsidium,
Munster, Duitsland
2010 Met voeten getreden, Zwolle
2009 The Neighbourship in Treasure Hunt:
Vanitas or Humanitas, in gallery Le
Bain, Tokyo, Japan
2009 'Het schijnfels landschap belicht en
gedicht', Schijnfel
2009 Kunstroute Zijpe (N-H)
2008 "ikenschede", Enschede
2008 "En daar fluistert de wind haar gehei-
men in het riet", 'Dichter bij de Molen',
Nieuw Beijerland
2008 Poorten van Fryslân, Manege,
Leeuwarden
2008 2007 'Burenwinkel', o.a Amsterdam,
Rotterdam
2007 Achter de Basiliek, Hengelo
2006 'Buitenbeeld', Den Ham
2006 Kunstaankopen voor het Logement,

Den Haag
2006 'Kunst..Roombeek', en 'Salon BvV', Ba-
lengebouw, Enschede
2005 'Darwin treft God', Tilburg
2005 'Vernieuwing', beeldtentoonstelling
Philips DAP terrein, Drachten
2005 'Kom vanavond met verhalen',
Openstal, Oldeberkoop
2005 Hofvijverexpositie, Den Haag
2005 Achter de Basiliek II - Elf werken.....,
Hengelo
2005 Beelden Biennale, Beerse, België
2004 Art Twente, Hengelo
2004 Waterland, Almere
2003 Tuin in Beeld - Beelden buiten binnen
Borne, Borne
2003 2000 reizende tentoonstelling 'Lente
2000 - Nu droom ik over later', o.a.
Villa Jagtlust, De Bilt
2003 'Horizon 9' exhibition of artists from
the Netherlands, Sofitel, Melbourne,
Australië
2003 'Horizon 9', Publiekscentrum Beel-
dende Kunst, Enschede
2002 'Heartgardends', Hengelo
2002 Kunstontwerpen Hassinkbrink 2',
Raadzaal, Haaksbergen
2002 'Bruggen in de kunst', Kinderkunsthil
'Villa Zebra', Rotterdam
2002 'Mens en dier in de beeld', Historisch
museum, Deventer
2001 '40 jaar Amnesty Internatinal', Broek-
huis, Enschede
2001 Mediated Music', TART, Universiteit
Twenthe
2001 15 Enschedese beeldhouwers,
Publiekscentrum voor beeldende
kunst, Enschede
2001 Galerie 'de Watervogel', Nederhemert
2001 'Monument ter nagedachtenis aan de ramp
op 13 mei 2000, ideeën en gedachten,
Rijksmuseum Twenthe
2000 001 'Natuurlijk Mens', Stedelijk Museum,
Zwolle
2000 Nachtbloeiërs', Tilburg
2000 'Ontmoetingen/Begegnungen', Kunst
in het Vechtdal, St. Septembermani-
festatie, NO-Overijssel
2000 'Een terugblik op 1900 - 2000'
museum Het palthehuis, Oldenzaal
2000 'In heesters kunnen vele vogels nes-
telen', museum Jan Heestershuis,
Schijnfel
2000 'Het is niet zo', communicatie bureau
Vergouwen, Deventer
1999 Fotomanifestatie Noorderlicht,
Niggendijker, Groningen
1999 Toonbos, Tilburg
1999 Beeldenroute in 'Oud Borne, Borne
1998 '50 jaar mensenrechten', kunsthil
hof '88, Almelo
1998 'Overijssel uitgebeeld', gemeentelijke
expositieruimte, Kampen
1998 1997 'Kleur en vorm', reizende ten-
toonstelling, Stichting Kunst en
Cultuur, Overijssel
1997 'De omsloten Ruimte', 'Olaertsduyn',
Rockanje, tent. van landschapsarchi-
tekten en kunstenaars
1996 'Hond & Hamer', Amman, Jordan en
Jarkarta in Indonesia
1996 'Pijpen', Ambachts- en Baljuwhuis,
Voorschoten
1996 'Mijlpaal', tien jaar Stadsbeelden
mmen 1987 - 1996, Emmen, Stads
galerie en Gemeentehuis, Emmen
1993 Overlevingspakket, 'Overleven of over
leven', Theater a/d/ Markt Concordia,
Enschede
1992 'AidsRelaTed', Melkweg galerie,
Amsterdam
1992 'Het land dat in mij woont', Ministerie
van Binnenlandse Zaken, Den Haag
1992 'Zum Sehen geboren, zum Schauen

C V

bestelt....', gallery De Schone
Kunsten, Haarlem
1992 Double Dutch, Ministerie van S.Z.W.,
Den Haag
1991 Double Dutch, Tilburg
1991 Projekt "Olielamp-sculpturen", o.a.
J.H. Gallery, Ubud Bali, i.s.m. Eddie
Hara, Indonesia
1989 Sokkelroute, Goor
1989 Manifestatie Techniek en kunst, Zwolle
1989 Galerie De Kapel, Groningen
1988 Galerie De Bank, Enschede
1987 'Vanuit Enschede', De Villa, Enschede
1985 Mini Print InternationaL 5, Taller
Galeria, Barcelona
1985 Beeld en Route, Diepenheim
1984 Kunst uit Overijssel, Borne

OPDRACHTEN OPENBARE RUIMTE

2015 "Het Poeltje heeft een schaar om mee te
denken" Circulus Berkel, Zutphen
2009 Een graf voor Christine, familie
Bauhuis, Goor
2008 'Dit is een Giraf, Ceci est une Girafe,
This is a Giraf', Beerse en het Museum
Jan Vaerten, Beerse, België
2006 Provinciehuis Zwolle
2005 'Het is niet zo', voor het Logement van
de Tweede kamer, Den Haag
2001 'Nomen Nescio', Vannekerstraat,
Enschede
1999 2000, 'Lente 2000 - Nu droom ik over
later' SKV zuidoost Utrecht
1997 'Perge', Alfa/Morgenlandcolleg ROC,
Hoogeveen
1996 'Hauen', Autobahnmeisterei, Lathen,
'Kunst am Bau' Duitsland
1996 'Expectate et Laborate', 'Leo I' en
'Leo II', drie beelden voor Genemuiden
1995 2007 'Le Chêne', Vitens, Spoolderberg,
Zwolle
1994 'Tutu birds', beeldengroep voor het
festival Mundial, Tilburg
1994 2009 'Daar was laatst een meisje loos',
Kinderdagverblijf 't Ukkie, Zwolle
1993 'Het huisje is een vreemd huisje uit een
ver land', Landsheerlaan/ Oldenerlanden,
Zwolle
1992 'Kerbau Suci', Ministerie van S.Z.W.
Den Haag
1991 'De Tafel, de Stoel en de Vogel', beeld
voor M. Vergouwen in Amsterdam
1990 'Licht en Lucht', op het Krabbebesplein
in Hengelo
1988 'Sofa', Rademaker, Enschede
1987 1986 Zes beelden voor het provincie
huis Overijssel
1985 2015 'L'Oiseau Déraciné', voor de HEAO 'De
Maere', nu onderdeel van Saxxion, Enschede

"Darwins tree", ontwerptekening 2017

André Boone

SCHETSONTWERPEN

- 2011 'Mimesis', Ariënstaete, Enschede
- 2006 'Fantasie is dat wat ons leven betekenis geeft', Cultuurhuis Stadshagen, Zwolle
- 2004 'Forès', Nieuwe Drulsegeweg, Groesbeek
- 2003 'Roombeker', Dubbel Consultancy Ommen voor de wijk Roombeek
- 2002 'Voeten van de Waterdrager', Wierden
- 2001 2002 'Tijd, Ruimte en Beweging', voor de wijk Hassinkbrink II, Haaksbergen
- 1997 'Varkens', Scholengemeenschap 'De Waerdenborg, Holten
- 1995 'dat is De lof der zotheid', Novo Erasmus, Almelo
- 1995 'Struis ei', overbrugging Bornse Beek, Borne
- 1995 'Brood uit Water', Genemuiden
- 1993 'WB', Dreiumme, Warnsveld
- 1990 Scholengemeenschap Colmschate-Zuid, Deventer
- 1989 'Hof 88', Almelo
- 1986 Gemeentehuis Dalfsen
- 1985 Ing. buro Witteveen/Bos, Deventer

SYMPOSIA

- 2011 Recepten voor zelfproductie, afscheidssymposium van prof. dr. Petran Kockelkoren, UT Twente
- 1993 'De Hamer en de Hond', Grafisch Atelier 'Daglicht', Eindhoven
- 1993 Stadsbeelden Emmen
- 1991 Double Dutch

REIZEN GEMAAKT NAAR/WERKBEZOEKEN AFGELEGD

- 2002 West China
- 1997 USA
- 1995 Noord-West India
- 1988 Egypte
- 1984 Rome (Italië)
- 1980 West Afrika
- 1978 Frankrijk
- 1977 West Afrika

DIVERSEN

- 2012 "De Cyborg, half mens half machine", Onderwijscentrum Het Roessingh, Enschede
- Illustraties van o.a. 'De operatie van Kleine Olifant', ISBN: 9789060207468
- Voor uitgeverij Owel oa illustraties voor dieetboeken
- 1992 1995 Voorzitter en mede oprichter Stichting B.v.v (het verhuur/beheer van ateliers)
- 1990 1991 bestuurslid Belangengroep Enschedese Kunstenaars
- 1990 1991 lid centrale selectiecommissie CBK Overijssel

LITERATUUR/PUBLICATIES

- "Verbinden, natuur, water en religie", uitgave Kunst op Stapel 2017
- "Dit is een Giraf", Tubantia 27 mei 2017
- Kunstenlandschap 2017, uitgave Stichting

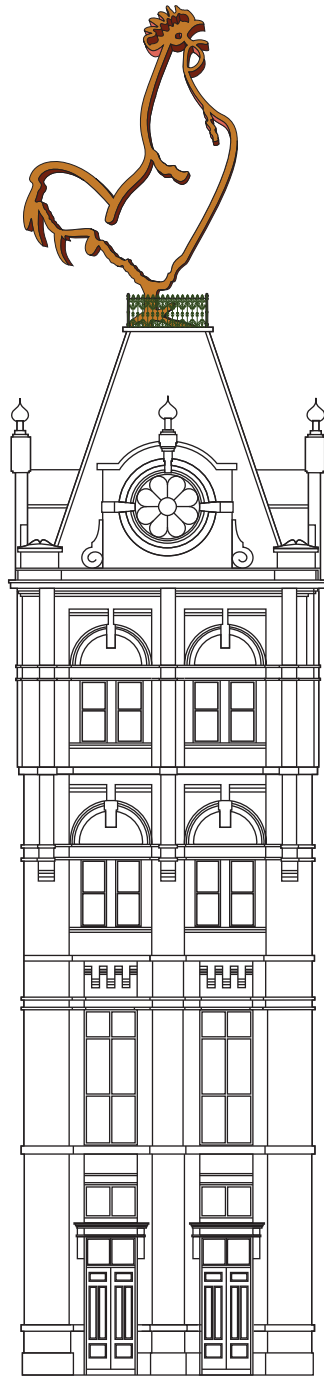
Tubantia hengelo, 17 augustus 2016
"Grote beeldtentoonstelling in de Hortus", Ons Haren, jaargang 1/week 20, 2016
11 X SOLO" in Hortus Haren beeldencatalogus 2016
"Kunst moment Diepenheim", 2015
"INFECTED by inspiration", catalogus Sculptour 2015, Beukenhof - Phoenix Galleries Sculptour 2015, België
Kunst van Enschede, deze week: André Boone, Hart van Enschede, 14 augustus 2014
André Boone in tijdelijke paviljoen te Enschede "Tijdelijke schoonheid en bruisende buurtactiviteit", tekst Dora Brandt, de Roskam, 9 mei 2014
Kunst van Enschede, deze week: André Boone, Hart van Enschede, 14 augustus 2014
"Kunstroute Genemuiden", 2013

Grensloos Kunst Verkennen, catalogus 2013
"Overijssel", Capitooleisgidsen blz.77 ISBN 978-90-475-1004-8, 2011
OPENSTAL 40 jaar, een feest der herkenning met kunstenaars van de afgelopen 40 jaar, catalogus kunst & kijkroute Olderberkoop 2011
"Daar fluistert de wind" OPENSTAL 40 jaar, Leeuwarder Courant 29 juli 2011
Beelden in het Auxilliatix, catalogus beelden tentoonstelling in Venlo 2010
"Met voeten getreden" kunstproject Zwolle 2010
Het landschap van Schijndel belicht en gedicht", uitgave St. KEG, ISBN 9789081437615, 2009
"Vrolijke Kunstroute langs de Grote Sloop", Noord Hollands Dagblad, 30 juli 2009
"Uit het land", SER-bulletin nr.12 december 2008
"ikenschede", catalogus van de tentoonstelling ikenschede, 2008
'De kunst van leiderschap in tijden van verandering', een managementprentenboek, schr. Eric Koenen ISBN 978-90-244-1784-1, 2007
'Present kunst bij Rijksgebouwen 2004 - 2006, episode publishers, Rotterdam 2007 ISBN 978-90-5973-064-9
'Kunstwerk krijgt na 12 jaar goede kleur', de Stendor 23 juni 2007
'Dorpstraat 9' cultuurprogramma TV Oost, 25-4-'06
'Arena', cultuurprogramma NPS, 19 maart 2006
'Dit is Nederland', de Dienstcatalogus, 2006 ISBN 90-78088-02-8
'Het is niet zo' bij enquêtecommissie, de Twentsche courant/Tubantia, 16 maart 2006
'Kunst>>Roombeek' St Roombeek kunst 2006
'kamerkunst', Het Financieel dagblad, 14 januari 2006
'Enschede's neon voor enquêtecommissie', De Twentsche Courant Tubantia, 9 november 2005
Catalogus Beelden Biennale Beerse, België 2005
'Kom vanavond met verhalen', uitgave Open stal, Oldeberkoop 2005
'Boone nomen nescio', project KunstZinnig uitgave ICK in Enschede 2004
'de Roombeker', uitgave SWSN en het Projectbureau Wederopbouw Enschede, 2004
'Een Roombeker op elke schoorsteenmantel', De Twentsche Courant Tubantia, 14 oktober 2003
Dorpstraat 9, TV Oost 1 juli 2003
'Een Roombeker op elke schoorsteenmantel', De Twentsche Courant Tubantia, 14 oktober 2003
'Horizon 9', AE Foundation in Enschede 2003
'Moderne Indonesische schilderkunst', Helena Spanjaard, ISBN 90-6825-303-4, 2003
'Tien jaar Tuin in Beeld, beelden buiten binnen Borne', Werkgroep Beeldentuin Borne 2003
'Dorpstraat 9' TV oost 8 oktober 2002
'Heartgardens', uitgave stichting HeArtpool, Hengelo n.a.v. de tentoonstelling 'Heartgardens, ISBN90-804389, 2002
Nacht in het Toonbos', uitgave Stichting Kunst Mondiaal Amsterdam, 2001
'Suggesties voor een monument', uitgave comité Monument 13 mei, gemeente Enschede, 2001
'Een stadswandeling van A naar Z. Zwolle mijn

"Onlooker", naar Pape Jan 2016

stad 2', Waanders uitgeverij ISBN 90.400.13160, 2000
Kunst in het Vechtdal, 'Ontmoetingen/ Begegnungen', uitgave St. Septembermanifestatie, 2000
Centrum Beeldende Kunst Drenthe, Drents museum
journaal jaargang 16, nummer 1 maart 2000
'Ode aan de twijfel', Deventer dagblad, 18-1-2000
'Fiere beelden zoeken de hoogte, beeld verkenningen van zes Overijsselse kunstenaars', W. van der Beek, Tijlbladen, 10 juni 1998
'Vreemde vogels en vierkante eieren op Olaertsduyn' Michiel Koolbergen, Trouw, 30 juni 1997
'Veel manieren om eem kubus te bespelen', Dolf Welling, Rotterdams Dagblad 27 mei 1997
Tien Jaar Stadsbeelden Emmen 1987 - 1996, uitgever Stichting Stadsbeelden, 1996
'Op de sokkel Twintig beelden in Zwolle', Madeleine Rood, Tijl Krantenuitgeverij bv, Zwolle, ISBN 90-802808-2-8, 1995
'Opwindende mix van André Boone in Palthehuis', Peggie Breitbarth, Tubantia, 25 november 1995
André Boone, Locatie: Spoolderberg, Carin Schrader, Uitgever Stichting Techniek en Kunst Zwolle, 1995, ISBN 90-802329-1-2
'Enschedeër André Boone maakt heilige eik voor Spoolderberg', Herman Haverkate, Tubantia, 25-1-1995
Kunstwerk 'Le Chêne' opstapeling van beeldende elementen, Rob Elfring, WMO magazine dec. 1994
'Misfits', lezing van Wim Verhoeven, Tilburg, september 1994
Brabants Dagblad, "Stuivogels met diepgang", Angeliq Spaninks, 8 juni 1994
Festival Mundial Magazine, uitgave COS/VWW Midden Brabant 1994
'de Provinciaal', tijdschrift voor kunst en cultuur, Carin Schrader, nummer 20, 1994
Zevende Internationale Stadsbeelden Emmen, Uitgever Stichting Stadsbeelden 1993
Paul Faber, Cultural Identity, fiction or necessity, The Third Text, London spring 1992
Radio Oost, Overijssel in Beeld, maart 1992
NRC, voorkeur galleries 30 mei tot 6 juni 1991
P. Faber, Kunstbeeld, juli/augustus 1991
J. van den Hooff, De Volkskrant, 27 mei 1991
D. Meulenbroek, Het Nieuwsblad, 25 mei 1991
C. Strauss, Dagblad Trouw, 1 juni 1991
H. Spanjaard, Double Dutch, uitgever Stichting Kunst Mondiaal, Tilburg 1991
S.K.-berichten, uitg. Stork-Ketels, Hengelo no. 5 1990
F. Visser, Nieuwsblad van het Noorden, 17 april 1989
W.J. van der Beek, 'Manifestatie Techniek en Kunst', uitgever Stichting Techniek en Kunst, Zwolle
K. Goinga, G. van der Heide e.a., 'Vriendenboek', Zwolle
Joh. M. Pameijer, 'Boone's beelden: eigen gezicht' Tubantia 17-10 1986
Lisette Pelsers, catalogus Beeld en Route, Diepenheim 1985
Aki catalogus, Enschede 1984

"Op het Jannink wordt het Lentefeest gevierd", 2017

Fotografie

Wim Wiskerke
Hans Verstegen
André Boone

Omslag afbeelding:
"Dutch windmill", een kinitische
beeld uit 2014, materiaal, aluminium,
hout, verf en drietal lagers.
©2017 André Boone